

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

РОЗДІЛ: 1

Родовід Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама.

² Авраам був батьком Ісаака, Ісаак – Якова, Яків – Юди і братів його.

³ Юда був батьком Фареса та Зари від Тамари. Фарес був батьком Есрома, Есром – Арама,

⁴ Арам – Амінадава, Амінадав – Наасона, Наасон – Салмона,

⁵ Салмон – Вооза від Рахави, Вооз – Йоведа від Рути, Йовед – Ессея,

⁶ Ессей був батьком царя Давида, Давид – Соломона від жінки Урії.

⁷ Соломон же був батьком Ровоама, Ровоам – Авії, Авія – Асафа,

⁸ Асаф – Йосафата, Йосафат – Йорама, Йорам – Озії,

⁹ Озія – Йоатама, Йоатам – Ахаза, Ахаз – Єзекії,

¹⁰ Єзекія – Манасії, Манасія – Амоса, Амос – Йосії,

¹¹ Йосія – Єхонії і братів його за вавилонського переселення.

¹² А після вавилонського переселення в Єхонії народився Салатіїл, у Салатіїла – Зоровавел,

¹³ у Зоровавела – Авіюд, в Авіюда – Еліяким, в Еліякіма – Азор,

¹⁴ в Азора – Садок, у Садока – Ахим, в Ахима – Еліюд,

¹⁵ в Еліюда – Єлеазар, в Єлеазара – Маттан, у Маттана – Яків,

¹⁶ у Якова – Йосиф, чоловік Марії, з якої народився Ісус, що зветься Христос.

¹⁷ Поколінь же всіх було: від Авраама до Давида чотирнадцять, від Давида до вавилонського переселення чотирнадцять і від вавилонського переселення до Христа – поколінь чотирнадцять.

¹⁸ Народження Ісуса Христа відбулося так: Марія, його мати, була заручена з Йосифом; але, перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа.

¹⁹ Йосиф, її чоловік, буди праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити.

²⁰ І от, коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: "Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа.

²¹ Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх."

- ²² А сталося все це, щоб здійснилось Господнє слово, сказане пророком:
- ²³ “Ось, діва матиме в утробі й породить сина, і дадуть йому ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог.”
- ²⁴ Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як звелів йому ангел Господній: прийняв свою жінку;
- ²⁵ та не спізнав її, аж поки породила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

РОЗДІЛ: 2

Коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейським, за днів Ірода царя, мудреці прийшли в Єрусалим зо Сходу

² і спитали: “Де цар юдейський, що оце народився? Бо ми бачили його зорю на сході й прийшли йому поклонитись.”

³ Почувши це цар Ірод, стривожився, і ввесь Єрусалим з ним.

⁴ Зібравши всіх первосвящеників та книжників народних, він випитав у них, де Христос має народитися.

⁵ Вони йому сказали: “У Вифлеємі Юдейським, бо так написано пророком:

⁶ І ти, Вифлеєме, земле Юди, нічим не менша між містами Юди, бо з тебе вийде вождь, що буде пасти мій народ, Ізраїля.”

⁷ Тоді Ірод, покликавши тайкома мудреців, випитав у них пильно про час, коли зоря з'явилась,

⁸ і відіслав їх у Вифлеєм, кажучи: “Ідіть та розпитайтесь пильно про дитя, і коли знайдете, сповістіть мені, щоб я теж пішов йому вклонитись.”

⁹ Вислухали вони царя і пустилися в дорогу. І ось зоря, що її бачили на сході, йшла перед ними, аж поки не підійшла й не стала зверху, де було дитятко.

¹⁰ Побачивши зорю, зараділи радістю вельми великою.

¹¹ Увійшли до хати й побачили дитятко з Марією, матір'ю його, і, впавши ниць, поклонились йому; потім відкрили свої скарби й піднесли йому дари: золото, ладан і миро.

¹² І попереджені вві сні до Ірода не завертати, пустились іншою дорогою у край свій.

¹³ Якже вони вирушили в дорогу, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові й каже: “Устань, візьми дитятко і його матір, і втікай в Єгипет, і перебудь там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме дитя, щоб його вбити.”

¹⁴ Вставши Йосиф, узяв уночі дитятко та його матір і пішов у Єгипет,

¹⁵ де перебув до смерті Ірода, щоб збулося сказане Господом через пророка: “З Єгипту я покликав мого сина.”

¹⁶ Тоді Ірод, побачивши, що мудреці з нього насміялись, розлютився вельми й послав повбивати у Вифлеємі й по всій його окрузі всіх дітей, що мали менше, ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців.

¹⁷ Тоді справдилось те, що сказав був пророк Єремія:

¹⁸ “В Рамі чути голос, плач і тяжке ридання: то Рахиль плаче за дітьми своїми й не хоче, щоб її втішити, бо їх немає.”

¹⁹ Якже вмер Ірод, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові в Єгипті

²⁰ і каже: “Встань, візьми дитятко та його матір і повернись в Ізраїльську землю, бо вмерли ті, що чигали на життя дитятка.”

- ²¹ Устав він, узяв дитячко та його матір і прийшов в Ізраїльську землю,
²² але, почувши, що в Юдеї царює Архелай замість Ірода, батька свого, побоявся іти туди. Попереджений же вві сні, він пішов у галилейські сторони
²³ і, прибувши туди, оселився в місті, що зветься Назарет, щоб збулося сказане пророками, що Назорей назветься.

РОЗДІЛ: 3

- Т**ого часу з'явивсь Йоан Христитель і проповідував у пустині Юдейській.
² Він говорив: "Покайтесь, бо наблизилось Небесне Царство."
³ Це ж той, що про нього говорив пророк Ісаї: "Голос вопіючого в пустині: Приготуйте Господню дорогу, вирівняйте стежки його."
⁴ А той Йоан мав одержу з верблюжого волосу й пояс ремінний на крижах у себе; їжа ж його була – сарана й мед дикий.
⁵ Тоді виходили до нього Єрусалим і вся Юдея, і вся околиця йорданська
⁶ і приймали хрищення від нього в річці Йордані, сповідаючись у своїх гріхах.
⁷ Побачивши, що сила фарисеїв та садукеев іде на хрищення до нього, він до них мовив: "Гадюче поріддя! Хто вас навчив тікати від наступаючого гніву?"
⁸ Принесіть же плід, гідний покаяття,
⁹ і не гадайте, що можете самі собі казати: Маємо за батька Авраама. Кажу бо вам, що Бог з цього каміння може розбудити (до життя) дітей Авраама.
¹⁰ Сокира вже при корінні дерев: кожне дерево, що не приносить доброго плоду, зрубають і в вогонь кинуть.
¹¹ Я вас хрищу водою на покаяття, а той, хто йде за мною, від мене потужніший, і я негідний носити йому взуття. Він вас христитиме Духом Святим і вогнем.
¹² Лопата вже в руці в нього, і він очистить тік свій та збере свою пшеницю до засіків, а половику спалить вогнем незгасним."
¹³ Тоді прибув Ісус із Галилеї на Йордан до Йоана, щоб христитися від нього;
¹⁴ але Йоан спротивлявся йому, кажучи: "Мені самому треба христитися в тебе, а ти приходиш до мене?"
¹⁵ Ісус у відповідь сказав до нього: "Залиши це тепер, так бо личить нам здійснити всяку правду." І тоді він залишив його.
¹⁶ А охристившись, Ісус зараз же вийшов з води. І ось розкрилось йому небо, і він побачив Духа Божого, який спускався, мов голуб, і зійшов на нього.
¹⁷ І голос пролунав з неба: "Це Син мій любий, що його я вполював."

РОЗДІЛ: 4

- Т**оді Дух повів Ісуса в пустиню, щоб диявол спокушав його.
² Він постив сорок день і сорок ночей і нарешті зголоднів.
³ Тоді підійшов до нього спокусник і сказав: "Коли ти Син Божий, звели, щоб це каміння та й стало хлібом."
⁴ А той. відповів: "Написано: Чоловік житиме не самим хлібом, а кожним словом, що виходить з уст Божих."
⁵ Тоді диявол бере його у святе місто, ставить на наріжник храму

⁶ і каже: “Коли ти Син Божий, кинься додолу, написано бо: Він ангелам своїм волітиме про тебе, і вони візьмуть тебе на руки, щоб ти своєю ногою часом не спотикнувся об камінь.”

⁷ А Ісус сказав до нього: “Написано також: Не будеш спокушати Господа, Бога твого.”

⁸ Знову бере його диявол на височенну гору й показує йому всі царства світу і їхню славу,

⁹ кажучи: “Оце все дам тобі, як упадеш ниць і мені поклонишся.”

¹⁰ Тоді Ісус сказав до нього: “Геть, сатано! Написано бо: Господу, Богу твоєму, поклонишся і йому єдиному будеш служити.”

¹¹ Лишив тоді його диявол. І ось ангели приступили й почали йому слугувати.

¹² Почувши, що Йоана ув'язнено, Ісус повернувся в Галилею

¹³ і, покинувши Назарет, пішов і оселився в Капернаумі, що при морі, на границях Завулону та Нафталі,

¹⁴ щоб збулося те, що сказав був пророк Ісая:

¹⁵ “О земле Завулону та земле Нафталі, приморський шляху, країно за Йорданом, поганська Галилеє!

¹⁶ Народ, який сидів у темноті побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерти, - зійшло їм світло.”

¹⁷ З того часу Ісус почав проповідувати й говорити: “Покайтесь, бо Небесне Царство близько.”

¹⁸ А йдучи попри Галилейське море, побачив двох братів: Симона, що звався Петром, і Андрія, його брата, що закидали сіті у море, бо були рибалки. І до них мовив:

¹⁹ “Ідіть за мною, я вас зроблю рибалками людей.”

²⁰ І ті негайно кинули сіті й пішли за ним.

²¹ Пройшовши звідтіль далі, побачив інших двох братів: Якова, сина Заведдея, та Йоана, його брата, що в човні з батьком Заведдеєм лагодили свої сіті, і їх покликав.

²² Вони зараз же, кинувши човна і свого батька, пішли слідом за ним.

²³ І ходив Ісус по всій Галилеї, навчаючи по їхніх синагогах, звіщаючи Добру Новину про Царство й вигоюючи всяку хворобу й всяку недугу в народі.

²⁴ Чутка про нього розійшлась по всій Сирії, і приносили до нього всіх хворих на різні недуги, знеможених стражданням, біснуватих, сновид, розслаблених, і він оздоровлював їх.

²⁵ А йшла за ним велика сила людей з Галилеї, з Десятимістя, з Єрусалиму, з Юдеї та з Зайордання.

РОЗДІЛ: 5

Побачивши ж народ, зійшов на гору. І коли він сів, підійшли до нього його учні;

² а він, відкривши уста, почав навчати їх:

³ “Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

⁴ Блаженні тихі, бо вони успадкують землю.

⁵ Блаженні засмучені, бо будуть утішені.

⁶ Блаженні голодні та спраглі справедливости, бо вони наситяться.

⁷ Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя.

- ⁸ Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.
- ⁹ Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.
- ¹⁰ Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне.
- ¹¹ Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради.
- ¹² Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі; так бо переслідували пророків, які були перед вами.
- ¹³ Ви – сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба – викинути її геть, щоб топтали люди.
- ¹⁴ Ви - світло світу. Не може сховатись місто, що лежить на верху гори.
- ¹⁵ І не запалюють світла та й не ставлять його під посудиною, лише на свічник, і воно світить усім у хаті.
- ¹⁶ Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі.
- ¹⁷ Не думайте, що я прийшов усунути закон чи пророків: я прийшов їх не усунути, а доповнити.
- ¹⁸ Істинно бо кажу вам: Доки перейде небо й земля, ні одна йота, ні одна риска з закону не перейде, поки все не здійсниться.
- ¹⁹ Хто, отже, порушить одну з оцих найменших заповідей і навчить інших так робити, той буде найменшим у Небеснім Царстві. А хто виконає їх і навчить, той буде великим у Небеснім Царстві.
- ²⁰ Кажу бо вам, що коли ви своєю праведністю не перевищите книжників та фарисеїв, не ввійдете в Царство Небесне.
- ²¹ Ви чули, що було сказано давнім: Не вбивай; і коли хтось уб'є, той підпаде судові.
- ²² А я кажу вам, що кожний, хто гнівається на брата свого, підпаде судові. Хто ж скаже братові: Нікчема! - той підпаде Верховному Судові. А хто скаже: Дурень! – той підпаде під вогонь пекельний.
- ²³ Коли, отже, приносиш на жертвник дар твій і там згадаєш, що твій брат має щось на тебе,
- ²⁴ зостав там перед жертвником твій дар; піди, помирись перше з твоїм братом і тоді прийдеш і принесеш дар твій.
- ²⁵ Мирися з твоїм противником швидко, коли ти ще з ним у дорозі, щоб противник часом не віддав тебе судді, а суддя возному, щоб тебе не вкинули в темницю.
- ²⁶ Істинно кажу тобі: Не вийдеш звідти, доки не заплатиш останнього шага.
- ²⁷ Ви чули, що було сказано: Не чини перелюбу.
- ²⁸ А я кажу вам, що кожний, хто дивиться на жінку з пожаданням, той вже вчинив перелюб з нею в своїм серці.
- ²⁹ І коли твоє праве око тебе спокушає, вирви його й кинь геть від себе: ліпше тобі, щоб один твій член загинув, аніж щоб усе твоє тіло вкинуто в пекло.
- ³⁰ І коли твоя правиця тебе спокушає, відітни її і кинь геть від себе: ліпше тобі, щоб один твій член загинув, аніж щоб усе твоє тіло пішло в пекло.
- ³¹ Сказано теж: Хто відпускає свою жінку, хай дасть їй лист розвідний.
- ³² А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку, - хіба у випадку розпусти, - той робить з неї перелюбу; і хто взяв би розведену, чинить перелюб.
- ³³ Ви чули теж, що було сказано давнім: Не клянись неправдиво, і -Виконаєш твої клятви Господеві.

- ³⁴ А я кажу вам не клястися зовсім: ні небом, бо це престол Бога;
- ³⁵ ні землею, бо це підніжок стіп його; ні Єрусалимом, бо це місто великого царя.
- ³⁶ Та й головою твоєю теж не клянися, бо не можеш ані одного волоска зробити білим або чорним.
- ³⁷ Хай буде ваше слово: Так, так; Ні, ні, – а що більше цього, те від лихого.
- ³⁸ Ви чули, що було сказано: Око за око, зуб за зуб.
- ³⁹ А я кажу вам: Не противтеся злому. Хто вдарить тебе в праву щоку, оберни до нього й другу.
- ⁴⁰ Хто хоче позиватися з тобою і взяти з тебе одержу, лиши йому і плащ.
- ⁴¹ І хто тебе силуватиме йти милу, іди з ним дві.
- ⁴² Дай тому, хто в тебе просить, а хто хоче позичити в тебе, не відвертайся.
- ⁴³ Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого й ненавидь ворога свого.
- ⁴⁴ А я кажу вам: Любіть ворогів ваших і моліться за тих, що гонять вас;
- ⁴⁵ таким чином станете синами Отця вашого, що на небі, який велить своєму сонцю сходити на злих і на добрих і посилає дощ на праведних і неправедних.
- ⁴⁶ Бо коли ви любите тих, що вас люблять, то яка вам за це нагорода? Хіба не те саме й митарі роблять?
- ⁴⁷ І коли ви вітаєте лише братів ваших, що надзвичайного чините? Хіба не те саме й погани роблять?
- ⁴⁸ Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий.”

РОЗДІЛ: 6

- “У**важайте добре, щоб ви не чинили ваших добрих учинків перед людьми, які бачили б вас, а то не матимете нагороди в Отця вашого, що на небі.
- ² Отож, коли даєш милостиню, не труби перед собою, як роблять лицеміри по синагогах та вулицях, щоб їх хвалили люди. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду.
- ³ Ти ж, коли даєш милостиню, нехай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права:
- ⁴ щоб твоя милостиня була таємна, і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі.
- ⁵ А коли молитеся, не будьте як ті лицеміри, що люблять навидноті молитися по синагогах та на перехрестях, щоб показатися людям. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду.
- ⁶ Ти ж, коли молишся, увійди у свою кімнату, зачини за собою двері й молись Отцеві твоєму, що перебуває в тайні, а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі.
- ⁷ А коли молитеся, не говоріть зайвого, як ті погани; гадають бо, що за своєю веломовністю будуть вислухані.
- ⁸ Не будьте, отже, подібні до них, бо Отець ваш небесний знає, чого вам треба, перш ніж ви просите в нього.
- ⁹ Тож моліться так:
- ¹⁰ Хай прийде твоє царство,
- ¹¹ Хліб наш щоденний дай нам нині.
- ¹² Прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим,
- ¹³ Не введи нас у спокусу, і але визволь нас від злого.
- ¹⁴ Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш небесний простить вам.

- 15** А коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших.
- 16** Коли ж ви постите, не будьте сумні, як лицеміри: бо вони виснажують своє обличчя, щоб було видно людям, мовляв, вони постять. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду.
- 17** Ти ж, коли постиш, намасти свою голову й умий своє обличчя,
- 18** щоб не показати людям, що ти постиш, але Отцеві твоєму, що перебуває в тайні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі.
- 19** Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і хробацтво нівечить, і де підкопують злодії і викрадають.
- 20** Збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ані хробацтво не нівечить і де злодії не пробивають стін і не викрадають.
- 21** Бо де твій скарб, там буде і твоє серце.
- 22** Світло тіла – око. Як, отже, твоє око здорове, все тіло твоє буде світле.
- 23** А коли твоє око лихе, все тіло твоє буде в темряві. Коли ж те світло, що в тобі, темрява, то темрява – якою ж великою буде!
- 24** Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або триматиметься одного, а того знехтує. Не можете Богові служити – і мамоні.
- 25** Ось чому кажу вам: Не турбуйтеся вашим життям, що вам їсти та що пити; ні тілом вашим, у що одягнутись. Хіба життя не більш – їжі, тіло – не більш одежі
- 26** Гляньте на птиць небесних: не сіють і не жнуть, ані не збирають у засіки, а Отець ваш небесний їх годує! Хіба ви від них не вартісніші?
- 27** Хто з вас, журячись, спроможен додати до свого віку хоч один лікоть?
- 28** І про одягу чого ж вам клопотатись? Гляньте на польові лілеї, як ростуть вони: не працюють і не прядуть.
- 29** Та я кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не вдягався так, як одна з них.
- 30** І коли зілля польове, яке сьогодні є, а завтра викидають його до печі, Бог так одягає, то чи не багато більше вас, маловірні?
- 31** Отож не турбуйтеся, промовлявши: Що будемо їсти, що пити й у що зодягнемось?
- 32** Про все те побиваються погани. Отець же ваш небесний знає, що вам усе це потрібне.
- 33** Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все те вам докладеться.
- 34** Не журіться, отже, завтрашнім днем; завтрашній день турбуватиметься сам про себе. Доволі днів його лиха.”

РОЗДІЛ: 7

“Не судіте, щоб вас не судили;

2 бо яким судом судите, таким і вас будуть судити, і якою мірою міряєте, такою і вам відміряють.

3 Чого ти дивишся на скалку в оці брата твого? Колоди ж у власнім оці ти не добачаєш?

4 Або як можеш твоєму братові сказати: Дай, хай вийму скалку в тебе з ока, а он же колода в твоїм оці?

- ⁵ Лицеміре! Вийми спершу із свого ока колоду, і тоді побачиш, як вийняти з ока брата твого скалку.
- ⁶ Не давайте священне собакам, ані не кидайте перел ваших перед свиньми, щоб не потоптали їх ногами й, обернувшись, вас не роздерли.
- ⁷ Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам.
- ⁸ Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчиняють.
- ⁹ Чи ж є між вами хтось такий, що, коли син попросить у нього хліба, дасть йому камінь?
- ¹⁰ Або коли попросить рибу, дасть йому гадюку?
- ¹¹ Тож коли ви, злі буди, вмієте давати дітям вашим добрі дари, оскільки більш Отець ваш, що на небі, дасть дари тим, які його просять.
- ¹² Все, отже, що бажали б ви, щоб люди вам чинили, те ви чиніть їм, – це ж бо закон і пророки.
- ¹³ Входить вузькими дверима, бо просторі ті двері й розлога та дорога, що веде на погибель, і багато нею ходять.
- ¹⁴ Але тісні ті двері й вузька та дорога, що веде до життя, і мало таких, що її знаходять.
- ¹⁵ Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині – вовки хижі.
- ¹⁶ Ви пізнаєте їх за плодами їхніми; хіба збирають виноград з тернини або з будяків – смокви?
- ¹⁷ Так кожне добре дерево родить гарні плоди, а лихе дерево – плоди погані.
- ¹⁸ Не може добре дерево приносити плодів поганих, ані лихе дерево – плодів добрих.
- ¹⁹ Всяке дерево, що не родить доброго плоду, рубають і в вогонь кидають.
- ²⁰ За їхніми плодами, отже, пізнаєте їх.
- ²¹ Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! - ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі,
- ²² Багато мені того дня скажуть: Господи, Господи! Хіба ми не твоїм ім'ям пророкували? Хіба не твоїм ім'ям бісів виганяли? Хіба не твоїм ім'ям силу чудес творили?
- ²³ І тоді я їм заявлю: Я вас не знав ніколи! Відійдіте від мене, ви, що чините беззаконня!
- ²⁴ Кожний, хто слухає ці мої слова й виконує їх, подібний до розумного чоловіка, який збудував свій дім на скелі.
- ²⁵ Полила злива, потоки розлились, подули вітри й натиснули на той дім, та він не повалився, бо був збудований на скелі.
- ²⁶ А кожний, хто слухає ці мої слова й не виконує їх, подібний до необачного чоловіка, який збудував свій дім на піску.
- ²⁷ Полилася злива, розіллялися ріки, подули вітри й ударили на той дім, і він повалився, і руїна його була велика.”
- ²⁸ І як Ісус скінчив ці слова, народ не міг надивуватись його навчанню,
- ²⁹ бо він навчав їх як повновладний, а не як книжники їхні.

Коли ж Ісус сходив з гори, йшла слідом за ним сила народу.

² І приступив до нього прокажений, вклонивсь йому і мовить: “Господи, коли захочеш, зможеш мене очистити.”

³ Ісус простягнув руку й доторкнувся до нього, кажучи: “Хочу, очисться!” І він негайно же очистився від прокази.

⁴ Тоді Ісус промовив до нього: “Гляди, не кажи нікому, а йди, покажися священикові й принеси дар, приписаний Мойсеєм, їм на свідоцтво.”

⁵ Коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, бажаючи його словами:

⁶ “Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко.”

⁷ Ісус каже до нього: “Я прийду й оздоровлю його.”

⁸ Тоді сотник у відповідь мовив: “Господи, я недостойний, щоб ти увійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і слуга мій видужає.

⁹ Бо і я теж підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди, – і йде, а тому: Ходи, – і приходить; і слугі моєму: Зроби це, – і він робить.”

¹⁰ Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: “Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри.

¹¹ Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім,

¹² а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів.”

¹³ І сказав Ісус сотникові: “Йди, хай тобі станеться за твоєю вірою!” І видужав слуга тієї ж години.

¹⁴ А як Ісус прийшов до Петра в хату, то побачив його тещу, що лежала в гарячці.

¹⁵ Він доторкнувся до її руки, і полишила її гарячка; а вона встала й слугувала йому.

¹⁶ І як настав вечір, принесли до нього багато біснுவатих, і він словом вигнав духів і зцілив усіх недужих,

¹⁷ щоб збулося сказане пророком Ісаєю: “Він узяв наші недуги й поніс наші хвороби.”

¹⁸ Побачивши силу народу навколо себе, Ісус звелів відплисти на другий бік.

¹⁹ І приступивши один книжник, сказав до нього: “Учителю, куди б ти не пішов, я піду за тобою.”

²⁰ А Ісус каже до нього: “Лисиці мають нори й птиці небесні – гнізда, а Син Чоловічий не має де голову прихилити.”

²¹ Другий з учнів сказав до нього: “Господи, дозволь мені піти спершу поховати батька мого.”

²² Ісус же сказав до нього: “Іди за мною, і зостав мертвим ховати своїх померлих.”

²³ Як він увійшов до човна, слідом за ним увійшли його учні.

²⁴ Аж ось зірвалася на морі така велика буря, що хвилі заливали човен. Він же спав.

²⁵ Ті кинулись до нього, збудили й кажуть: “Рятуй, Господи, ми гинемо!”

²⁶ А він до них каже: “Чого ви лякливі, маловіри?” Тоді встав погрозив вітрам і морю, і настала велика тиша.

²⁷ І здивувались люди та й заговорили між собою: “Хто це такий, що і вітри і море йому слухняні?”

²⁸ Коли ж він прибув на той бік, у край гадаринський, зустріли його два біснуваті, що вийшли з гробниць, але такі люті, що ніхто не міг перейти тією дорогою.

²⁹ І почали кричати: “Що нам і тобі, Сину Божий? Прийшов еси сюди, щоб нас мучити

перед часом?”

30 Оподаль же від них паслося велике стадо свиней.

31 Біси попросили його: “Як ти нас виганяєш, пошли нас в оте стадо свиней.”

32 “Ідіть” – сказав їм. І вийшли з них, і ввійшли у свиней. Тоді то все стадо кинулося з кручі в море й утопилося в хвилях.

33 А пастухи повтікали й, прибігши в місто, все розповіли, а й про біснுவатих.

34 Тоді все місто вийшло Ісусові назустріч і, побачивши його, попросили, щоб відійшов з їхніх околиць.

РОЗДІЛ: 9

Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто.

2 І от принесено до нього розслабленого, що лежав на ношах. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: “Бадьорися сину, твої гріхи відпускаються.”

3 Та тут деякі з книжників заговорили між собою: “Він хулить.”

4 Ісус, знаючи їхні думки, каже: “Чого лукаве думаєте в серцях ваших?”

5 Що легше сказати: Твої гріхи відпущені, – чи сказати: Встань і ходи!

6 Та щоб знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати”, – каже розслабленому: “Встань, візьми твої ноші та й іди до свого дому.”

7 Встав той і пішов до свого дому.

8 Народ же, бачивши це, настрахався і славив Бога, що дав таку владу людям.

9 Ідучи звідтіля, Ісус побачив мимохідь чоловіка, на ім'я Матей, що сидів на митниці, і сказав до нього: “Іди за мною!” Той устав і пішов слідом за ним.

10 Коли Ісус був при столі в його домі, прийшло багато митарів і грішників, то й посідали з ним і з його учнями.

11 Побачивши це, фарисеї почали говорити його учням: “Чого це ваш учитель їсть з митарями та грішниками?”

12 Почувши те, озвався: “Здорові не потребують лікаря, лише хворі.

13 Ідіть, отже, і навчіться, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви. Бо я прийшов кликати не праведних, а грішних.”

14 Тоді приступили до нього учні Йоана й кажуть: “Чому ми й фарисеї постимо (багато), а твої учні не постять?”

15 Ісус відповів їм: “Чиж личить весільним гостям сумувати, поки молодий з ними? Надійдуть дні, коли від них заберуть молодого, і тоді будуть постити.

16 Ніхто не пришиває латки з нової тканини до старої одежі, бо латка в одежині збіжиться, і діра стане гірша.

17 І не вливають вина нового в старі бурдюки, а то бурдюки розтріснутьсся і вино розіллється та й бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде в нові бурдюки, тож одне й друге збережеться.”

18 Коли він їм казав це, приступив один начальник і, вклонившись, мовить йому: “Дочка моя тількищо померла. Прийди но, поклади на неї свою руку, і вона оживе.”

19 Підвівсь Ісус і пішов за ним, а й учні його.

20 І от одна жінка, що дванадцять років нездужала на кровотечу, приступила ззаду й доторкнулась до краю його одежі.

21 Казала бо сама до себе: “Як тільки доторкнуся до краю його одежі, видужаю.”

- ²² Ісус же, обернувшись, побачив її і каже: “Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе.” І видужала жінка від тієї ж години.
- ²³ А коли Ісус прибув до дому начальника й побачив там сопільників і юрбу схвильовану,
- ²⁴ сказав: “Уступіться, бо дівча не вмерло, а спить.” І насміхалися з нього.
- ²⁵ Якже випроваджено людей, він увійшов, узяв її за руку, і дівча встало.
- ²⁶ Чутка про це розійшлась по всій тій країні.
- ²⁷ І як Ісус відходив звідти, слідом за ним пустилися два сліпці й кричали: “Помилуй нас, сину Давидів!”
- ²⁸ І коли він увійшов до хати, сліпці приступили до нього, а він спитав їх: “Чи віруєте, що я можу це зробити?” – “Так, Господи!” - кажуть йому ті.
- ²⁹ Тоді він доторкнувся до їхніх очей, мовивши: “Нехай вам станеться за вашою вірою!”
- ³⁰ І відкрились їхні очі. Ісус же суворо наказав їм: “Глядіть, щоб ніхто не знав про це.”
- ³¹ Та ті, вийшовши, розголосили про нього чутку по всій країні.
- ³² А як вони виходили, приведено до нього німого, що був біснுவатий.
- ³³ Коли ж він вигнав біса, німий почав говорити, і люди дивувалися, кажучи: “Ніколи щось таке не об'являлося в Ізраїлі!”
- ³⁴ Фарисеї ж говорили: “Він виганяє бісів князем бісівським!”
- ³⁵ Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу.
- ³⁶ Він, бачивши юрми народу, милосердився над ними, бо вони були стомлені й прибиті, немов ті вівці, що не мають пастуха.
- ³⁷ Тоді він каже своїм учням: “Жнива великі, та робітників мало.
- ³⁸ Просіть, отже, Господаря жнив, щоб вислав робітників на свої жнива.”

РОЗДІЛ: 10

Прикликавши своїх дванадцять учнів, Ісус дав їм владу над нечистими духами, щоб їх виганяли і лікували всяку хворобу й усяку неміч.

- ² Ось імена дванадцятьох апостолів: перший Симон, прозваний Петром, і Андрій, брат його; Яків, син Заведея, та Йоан, брат його;
- ³ Филип та Вартоломей; Тома й Матей, митар; Яків, син Алфея, і Тадей;
- ⁴ Симон Кананій та Юда Іскаріотський, що й зрадив його.
- ⁵ Оцих дванадцять Ісус вислав і наказав їм: “У дорогу до поган не пускайтесь і в самарійські міста не заходьте.
- ⁶ А йдіть радше до загиблих овець дому Ізраїля.
- ⁷ Ідіть, проповідуйте, кажучи, що Царство Небесне – близько.
- ⁸ Оздоровлюйте недужих, воскрешайте мертвих, очищуйте прокажених, бісів виганяйте. Даром прийняли, даром давайте.
- ⁹ Не беріть ні золота, ні срібла, ні дрібних грошей у череси ваші.
- ¹⁰ Ні торби на дорогу, ні одєжин двох, ні взуття, ні палиці, – бо робітник вартий утримання свого.
- ¹¹ А як зайдете в якесь місто, чи село, то розпитайте, хто в ньому достойний, і там перебувайте, поки не вийдете.

- 12** Входячи ж у дім, вітайте його, кажучи: Мир дому цьому!
- 13** І як той дім достойний, нехай ваш мир зійде на нього; а як недостойний, нехай ваш мир до вас повернеться.
- 14** як хтось вас не прийме та й не послухає ваших слів, то ви, виходячи з дому чи з того міста, обтрусіть порошок із ніг ваших.
- 15** Істинно кажу вам: Легше буде судного дня землі Содомській і Гоморській, ніж місту тому!
- 16** Оце я посилаю вас, немов овець серед вовків. Будьте, отже, мудрі, як змії, і прості, як голубки.
- 17** Стережіться людей, бо вони видадуть вас синедріонам і бичуватимуть вас по своїх синагогах.
- 18** Вас волочитимуть і до правителів і до царів за мене, щоб свідчити перед ними й поганями.
- 19** І коли видадуть вас, не журіться, як або що вам говорити, – дано буде вам на той час, що маєте говорити;
- 20** не ви бо будете говорити, а Дух Отця вашого в вас говоритиме.
- 21** Брат видасть на смерть брата й батько дитину; діти повстануть на батьків і будуть їх убивати.
- 22** Вас ненавидітимуть усі за моє ім'я, але хто витриває до кінця, той спасеться.
- 23** А як будуть вас переслідувати в тому місті, тікайте в інше. Істинно кажу вам: Не встигнете обійти міст ізраїльських, як прийде Син Чоловічий.
- 24** Не є учень понад учителя, ані слуга над пана свого.
- 25** Досить для учня, коли стане, як його вчитель; а слуга – як його пан. Коли господаря назвали Велзевулом, то скільки більше – його домашніх.
- 26** Тож ви їх не лякайтесь. Нема нічого схованого, що не виявиться; нічого тайного, що не стане знаним.
- 27** Що вам кажу в темноті, кажіть те при світлі; і що ви чуєте на вухо, голосіть з покрівель.
- 28** Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтеся радше того, хто може погубити душу і тіло в пеклі.
- 29** Хіба не за шага продається пара горобців? А проте ні один із них не впаде на землю без волі Отця вашого.
- 30** А вам же все волосся на голові пораховано!
- 31** Не бійтеся, отже: ви вартіші за багатьох горобців.
- 32** Кожний, отже, хто визнає мене перед людьми, того і я визнаю перед моїм Отцем небесним.
- 33** Хто ж мене зречеться перед людьми, того й я зречусь перед Отцем моїм небесним.
- 34** Не думайте, що я прийшов принести мир на землю. Не мир прийшов я принести на землю, а меч.
- 35** Я прийшов порізати чоловіка з його батьком, дочку з її матір'ю і невістку з її свекрухою.
- 36** І ворогами чоловіка будуть його домашні.
- 37** Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. І хто любить сина або дочку більше, ніж мене, той недостойний мене.
- 38** Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене.

- ³⁹ Хто своє життя зберігає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля мене, той його знайде.
- ⁴⁰ Хто вас приймає, той мене приймає; а хто мене приймає, той приймає того, хто мене послав.
- ⁴¹ Хто приймає пророка, тому що він пророк, той одержить пророчу нагороду, і хто приймає праведного, тому що він праведний, той одержить праведничу нагороду.
- ⁴² Хто напоїть, як учня, одного з цих малих тільки кухликом холодної водиці, істинно кажу вам, той не втратить своєї нагороди.”

РОЗДІЛ: 11

Коли Ісус скінчив настановляти дванадцятьох своїх учнів, пішов звідти навчати й проповідувати по містах їхніх.

- ² Почувши у в'язниці йро діла Христові, Йоан послав його спитати через своїх учнів:
- ³ “Ти той, що має прийти, чи іншого маємо чекати?”
- ⁴ У відповідь на це Ісус сказав їм: “Ідіть і сповістіть Йоана про те, що чуєте й бачите:
- ⁵ Сліпі бачать і криві ходять; прокажені очищуються і глухі чують; мертві воскресають і вбогим проповідується Добра Новина.
- ⁶ Щасливий, хто через мене не спотикнеться.”
- ⁷ Тоді, як ті відходили, Ісус почав говорити людям про Йоана: “На що ви вийшли подивитися в пустиню? На тростину, що її колише вітер?
- ⁸ На що ж вийшли подивитись? На чоловіка, одягненого в одягу м'яку? Таж ті, що носять м'яку одягу, сидять у царських палацах.
- ⁹ Чого ж тоді вийшли? Побачити пророка? Так, кажу вам, і більше, як пророка.
- ¹⁰ Це той, що про нього написано: Ось я посилаю мого посланця перед тобою, що приготує тобі дорогу перед тобою.
- ¹¹ Істинно кажу вам, що між народженими від жінок не було більшого від Йоана Христителя; однак найменший у Небеснім Царстві більший від нього.
- ¹² Від часів Йоана Христителя і понині Царство Небесне здобувається силою; і ті, що вживають силу, силоміць беруть його.
- ¹³ Усі бо пророки й закон пророкували до Йоана.
- ¹⁴ І коли хочете знати – він є Ілля, що має прийти.
- ¹⁵ Хто має вуха, нехай слухає.
- ¹⁶ До кого б мені прирівняти рід цей? Він подібний до дитинчат, які сидять на майданах та вигукують до інших,
- ¹⁷ кажучи: Ми вам на сопілці грали, та ви не танцювали; ми жалобної вам співали, та ви не били себе в груди. –
- ¹⁸ Прийшов бо був Йоан, що не їв, не пив, і вони кажуть: Він біса має.
- ¹⁹ Прийшов Син Чоловічий, що їсть і п'є, і вони кажуть: Оцей чоловік ненажера й винопивець, приятель митарів і грішників! І виправдалась мудрість власними ділами.”
- ²⁰ Тоді Ісус почав докоряти тим містам, у яких відбулося найбільше його чуд, за те, що не покаюлися.
- ²¹ “Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Витсаїдо! Бо якби чуда, що в вас відбулися, сталися в Тирі й Сидоні, вони б давно покаюлись у волосяниці та в попелі.
- ²² Тому кажу вам: Тирові й Сидонові судного дня легше буде, ніж вам.

- ²³ Та й ти, Капернауме, чи піднесешся попід небеса? – Аж до аду зійдеш! Бо якби чуда, які в тебе відбулися, сталися в Содомі, він лишився б аж досі.
- ²⁴ Тому кажу вам: Землі Содомській легше буде судного дня, ніж тобі.”
- ²⁵ Тоді ж Ісус заговорив: “Я прославляю тебе, Отче, Господи неба й землі, що ти затаїв це від мудрих та розумних і що відкрив це немовлятам.
- ²⁶ Так, Отче: бо так тобі було доподобо.
- ²⁷ Все передане Мені моїм Отцем, і ніхто не знає Сина, крім Отця, і Отця ніхто не знає, крім Сина, та кому Син схоче відкрити.
- ²⁸ Прийдіть до мене всі втомлені й обтяжені, і я облегшу вас.
- ²⁹ Візьміть ярмо моє на себе й навчіться від мене, бо я лагідний і сумирний серцем, тож знайдете полегшу душам вашим.
- ³⁰ Ярмо бо моє любе й тягар мій легкий.”

РОЗДІЛ: 12

Того часу Ісус проходив ланами в суботу. Учні ж його, зголоднілі, заходилися рвати колосся і їсти.

- ² Побачили це фарисеї і кажуть до нього: “Он твої учні роблять те, чого не можна робити в суботу”.
- ³ Він відповів їм: “Хіба ви не читали, що зробив Давид, як зголоднів був він і ті, що були з ним?
- ⁴ Як ото він увійшов у .дім Божий і спожив хліби покладання, яких, за винятком самих священиків, не можна було їсти ні йому, ні тим, що з ним були,
- ⁵ Або хіба ви не читали в законі, як священики в суботу порушують у храмі суботу й провини не мають?
- ⁶ Я ж: кажу вам, що тут більше, ніж храм.
- ⁷ Якби ви зрозуміли, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви, – ви б безвинних не осудили.
- ⁸ Бо Син Чоловічий – Господь і суботи.”
- ⁹ Звідти пішов Ісус в їхню синагогу.
- ¹⁰ А був там чоловік з сухою рукою. І вони питають його: “Чи можна зціляти в суботу?”, – щоб його обвинуватити.
- ¹¹ Він же до них каже: “Чи є якийсь між вами, що, мавши одну вівцю, не візьме її і не витягне, коли вона впаде в суботу в яму?
- ¹² А скільки ж: чоловік над вівцю вартісніший! Тим то й в суботу можна добро чинити.”
- ¹³ Тоді сказав до чоловіка: “Простягни твою руку!” Простягнув той, і вона стала здорова, як і друга.
- ¹⁴ А фарисеї вийшли звідти й радили на нього раду, щоб його погубити.
- ¹⁵ Довідавшись про це, Ісус пішов геть звідси. Слідом за ним пішла сила народу: він оздоровив їх усіх,
- ¹⁶ але суворо наказав їм його не виявляти,
- ¹⁷ щоб збулося сказане Ісасєю пророком:
- ¹⁸ “Ось мій слуга, якого я вибрав, улюблений мій, що його душа моя собі вподобала. Я покладу на нього духа мого, і він звіщатиме поганам .правосуддя.

- 19 Він не буде ні змагатися, ні кричати і голосу його ніхто не буде чути на майданах.
- 20 Він очеретини надломаної не доломить і гнота тліючого не загасить, аж поки не доведе право до перемоги.
- 21 На його ім'я будуть надіятися погани.”
- 22 Тоді приведено до нього біснуватого, сліпого та німого, і він зцілив його, так що німий і розмовляв і бачив.
- 23 І здивувалися всі люди й говорили: “Чи не є часом цей син Давида?”
- 24 А фарисеї, почувши це сказали: “Отой не інакше виганяє бісів, як тільки Велзевулом, князем бісівським.”
- 25 Знаючи думки їхні, Ісус сказав їм: “Кожне царство, розділене в собі, запустіє, і кожне місто чи дім, розділені в собі самому, не встояться.
- 26 І коли сатана сатану виганяє, то він розділений у собі самому; як же тоді вдержиться його царство?
- 27 І коли я Велзевулом виганяю бісів, то сини ваші ким виганяють? Тому то вони будуть вашими суддями.
- 28 Коли ж я Духом Божим виганяю бісів, то прибуло до вас Царство Боже.
- 29 Або як може хтось увійти в дім сильного й пограбувати його майно, якщо він перше не зв'яже сильного й аж тоді дім його розграбує?
- 30 Хто не зо мною, той проти мене, і. хто зо мною не збирає, той розкидає.
- 31 Тому кажу вам: Усякий гріх, усяка хула проститься людям; але хула на Духа не проститься.
- 32 І коли хтось каже слово проти Сина Чоловічого, йому проститься. Коли ж хтось скаже проти Святого Духа, йому не проститься ні в цьому світі, ні на тому.
- 33 Виплекайте дерево добре, то й плід його добрий; а посадить дерево погане, то й плід його поганий. Бо дерево пізнається з плоду.
- 34 Гадюче поріддя, як можете ви говорити слова добрі, злі будши? З повноти бо серця уста промовляють.
- 35 Добра людина з доброго скарбу добро виносить, лиха ж з лихого скарбу лихе виносить.
- 36 Кажу бо вам: За кожне пусте слово, яке скажуть люди, – дадуть відповідь судного дня за нього.
- 37 Бо за словами твоїми будеш виправданий і за словами твоїми будеш засуджений.”
- 38 Тоді деякі з книжників та фарисеїв озвались до нього: “Учителю, ми хочемо побачити якийсь знак від тебе.”
- 39 А він у відповідь сказав їм: “Лукаве поріддя і перелюбне вимагає знаку, та знаку не буде йому дано, як тільки знак пророка Йони.
- 40 Як Йона був у нутрі кита три дні й три ночі, так буде Син Чоловічий у лоні землі три дні й три ночі.
- 41 Люди ніневійські стануть на суді з цим родом і його засудять, бо вони покаялися на проповідь Йони, а тут є – більше, ніж Йона!
- 42 Цариця півдня стане на суді з цим поріддям і його засудить, бо вона прибула з кінця світу, щоб побачити мудрість Соломона, а тут є – більше від Соломона!
- 43 А коли дух нечистий вийде з чоловіка, то блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та не знаходить.
- 44 Тоді промовляє: Повернись у дім свій, звідки я вийшов. Приходить і знаходить його порожнім, заметеним та прибораним.

- ⁴⁵ Тоді він іде, бере з собою сім інших духів, гірших від себе, і вони входять і оселяються там, і останнє того чоловіка буде гірше, ніж перше. Так буде й з цим лукавим поріддям.”
- ⁴⁶ Коли він промовляв ще до народу, то його мати та брати стояли надворі, бажаючи з ним говорити.
- ⁴⁷ Каже один до нього: “Он твоя мати і твої брати стоять надворі, бажаючи говорити з тобою.”
- ⁴⁸ Тоді він відповів тому, що говорив до нього: “Хто моя мати і хто брати мої?”
- ⁴⁹ Вказавши ж рукою на своїх учнів, мовив: “Ось моя мати і брати мої!
- ⁵⁰ Бо хто чинить волю мого Отця, що на небі, той мій брат, сестра і мати.”

РОЗДІЛ: 13

Того дня Ісус вийшов з дому і сів край моря.

- ² І зібралася коло нього така сила народу, що він увійшов у човен і сів у ньому, а ввесь народ стояв на березі.
- ³ Він говорив до них численними притчами, кажучи: “От вийшов сіяч сіяти.
- ⁴ І коли він сіяв, деяке впало край дороги, і прилетіло птаство і повідзьобувало його.
- ⁵ Інше впало на ґрунт кам'янистий, де не було землі багато, і зараз же проросло, бо земля була неглибока.
- ⁶ Як зійшло сонце, воно вигоріло, а що не мало коріння, усохло.
- ⁷ Інше впало на тернину, і вибуяла тернина й заглушила його,
- ⁸ Інше впало на добру землю і вродило одне в сто разів, друге в шістдесят, а інше в тридцять.
- ⁹ Хто має вуха, нехай слухає.”
- ¹⁰ І приступили його учні й сказали до нього: “Чому ти притчами до них говориш?”
- ¹¹ А він у відповідь сказав їм: “Тому, бо вам дано знати тайни Небесного Царства, а он тим не дано.
- ¹² Бо хто має, тому дасться, і він надто буде мати; а в того, хто не має, заберуть і те, що має.
- ¹³ Я тому говорю до них притчами, що вони, дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють.
- ¹⁴ На них збувається пророцтво Ісаї, що каже: Слухом почуєте, та не зрозумієте, і дивлячись, не побачите, —
- ¹⁵ бо серце в цього народу затовстіло. Вони на вуха тяжко чують і зажмурили свої очі, щоб не бачити очима, і вухами не чути, і не зрозуміти серцем, та не навернутись, — щоб я зцілив їх.
- ¹⁶ Ваші ж очі щасливі, бо бачать; та й ваші вуха, — бо чують.
- ¹⁷ Істинно кажу вам: Багато пророків і праведних хотіли бачити, що ви бачите, і не бачили, і чути, що ви чуєте, і не чули.
- ¹⁸ Слухайте, отже, притчу про сіяча.
- ¹⁹ До кожного, хто чує слово Царства і його не розуміє, приходить лукавий і викрадає те, що посіяне в його серці. Це той, хто був сприйняв насіння край дороги.
- ²⁰ А той, хто був сприйняв його на кам'янистім ґрунті, це той, що чує слово і зараз же з радістю його сприймає,

- ²¹ але він коріння в собі не має, непостійний, і коли настане яка скрута чи переслідування задля Слова, він швидко зневірюється.
- ²² А той, хто прийняв його між тернину, це той, хто слухає слово, але турботи цього світу та омана багатства заглушують те слово, і воно не приносить плоду.
- ²³ Той же, нарешті, хто сприйняв його на добрій землі, – це той, хто слухає і розуміє слово, і плід приносить; і видає один у сто разів, інший у шістдесят, ще інший у тридцять.”
- ²⁴ Ще одну притчу подав він їм, промовляючи: “Царство Небесне подібне до чоловіка, що був посіяв добре зерно на своїм полі.
- ²⁵ Та коли люди спали, прийшов його ворог і посіяв кукіль поміж пшеницю та й пішов.
- ²⁶ Коли виростло збіжжя і вигнало колосся, тоді й кукіль появився.
- ²⁷ Прийшли слуги господаря і кажуть до нього: Пане, хіба не добре зерно ти посіяв на твоїм полі? Звідки ж узявся кукіль?
- ²⁸ Він і відповів їм: Ворог-чоловік зробив це. А слуги йому кажуть: Хочеш, ми підемо, його виполемо?
- ²⁹ Ні! -каже, щоб, викопуючи кукіль, ви часом не повиривали разом з ним пшениці.
- ³⁰ Лишіть, нехай росте до жнив одне й друге разом. А під час жнив я женцям скажу: Зберіть перше кукіль та зв'яжіть його в снопи, щоб його спалити; пшеницю ж складіть у мою клуню.”
- ³¹ Іншу притчу він подав їм, кажучи: “Царство Небесне подібне до зерна гірчиці, що його взяв чоловік та й посіяв на своїм полі.
- ³² Воно, щоправда, найменше з усіх зерен; але як виросте, стає найбільшим з усієї городини, і навіть стає деревом, так що птаство небесне злітається і гніздиться на його гілках.”
- ³³ Ще іншу притчу повідав їм: “Царство Небесне схоже на закваску, що її бере жінка і кладе до трьох мірок муки, аж поки все не скисне.” –
- ³⁴ Все це говорив Ісус до людей у притчах, і без притч не говорив до них нічого,
- ³⁵ щоб збулося сказане пророком: “Уста мої відкрию в притчах, оповім тайни, сховані від початку світу.”
- ³⁶ Тоді він відіслав народ і прийшов додому. І підійшли до нього його учні та й кажуть: “Виясни нам притчу про кукіль, що на полі.”
- ³⁷ А він у відповідь сказав їм: “Той, хто сіє добре зерно – це Син Чоловічий;
- ³⁸ поле – це світ; добре зерно – це сини Царства; а кукіль – це сини лукавого;
- ³⁹ ворог, що його посіяв – це диявол; жнива – це кінець світу; женці – це ангели.
- ⁴⁰ Так, як збирають кукіль і в вогні палять, так само буде при кінці світу:
- ⁴¹ Син Чоловічий пошле своїх ангелів, які зберуть із його Царства всі спокуси й тих, що чинять беззаконня,
- ⁴² і кинуть їх до вогняної печі: там буде плач і скрегіт зубів.
- ⁴³ І тоді праведні засяють, як сонце, в Царстві Отця свого. Хто має вуха, нехай слухає!
- ⁴⁴ Царство Небесне подібне до скарбу, захищеного в полі, що його чоловік, знайшовши, ховає і, радіючи з того, іде й продає все, що має, а купує те поле.
- ⁴⁵ Подібне ще Царство Небесне до купця, що шукає добрих перел.
- ⁴⁶ Знайшовши одну дорогоцінну перлину, йде, продає все, що має, і купує її.
- ⁴⁷ Подібне також Небесне Царство до невода, що, закинутий у море, набрав усякої всячини.

- 48 Коли він виповниться, тягнуть його на берег і, посідавши, збирають, що добре, в посуд, а непридатне викидають.
- 49 Так буде при кінці світу: ангели вийдуть і вилучать злих з-поміж праведних і
- 50 кинуть їх до вогняної печі: там буде плач і скрегіт зубів.
- 51 Чи ви це все зрозуміли?" – "Так!" – йому відповіли.
- 52 Тоді сказав їм: "Ось чому кожний книжник, навчений про Небесне Царство, подібний до господаря, який виймає із свого скарбу нове і старе."
- 53 Якже Ісус скінчив ці притчі, пішов звідти.
- 54 Прибувши в свою батьківщину, він навчав їх у їхній синагозі, так що вони дивувалися і говорили: "Звідкіля в нього ця мудрість і сила чудодійна?"
- 55 Хіба він не син теслі? Хіба не його мати зветься Марія, а його брати: Яків, Йосиф, Симон та Юда?
- 56 І його сестри хіба не всі між нами? Звідки ж воно йому це все?"
- 57 І вони брали йому це за зле. Ісус же сказав їм: "Пророк не має пошани лише в своїй батьківщині та в себе вдома."
- 58 І не зробив там багато чуд з-за їхньої невіри.

РОЗДІЛ: 14

- Т**ого часу чутка про Ісуса дійшла до Ірода четверовласника,
- 2 і він сказав до своїх слуг: "Це Йоан Христитель! Це він воскрес із мертвих і тому чудодійні сили діють у ньому!"
- 3 Бо Ірод був схопив Йоана, зв'язав його і кинув у темницю – через Іродіяду, жінку брата свого Филипа;
- 4 Йоан бо говорив до нього: "Не можна тобі її мати."
- 5 Він хотів його вбити, та боявся народу, бо його мали за пророка.
- 6 Коли настав день народження Ірода, дочка Іродіяди танцювала перед усіма й догодила Іродові;
- 7 отож, клянучись, обіцяв їй дати, чого тільки попросить.
- 8 Та, під намовою матері своєї, сказала йому: "Дай мені тут на полумиску голову Йоана Христителя."
- 9 І засмутився цар, але задля клятви і тих, що разом за столом сиділи, звелів дати, –
- 10 тож послав стягти голову Йоанові в темниці.
- 11 Принесли, отже, на полумиску його голову й дали дівчині, а та піднесла своїй матері.
- 12 І прийшли його учні, взяли тіло й поховали його; і пішли та сповістили про те Ісуса.
- 13 Почувши це, Ісус відплив звідси човном у пустинне й самотнє місце; народ же, довідавшись про це, пішов за ним з міст пішки.
- 14 А вийшовши Ісус, побачив силу народу і змилосердився над ними та вигоїв їхніх недужих.
- 15 Якже настав вечір, підійшли до нього його учні й кажуть: "Пусте це місце та й час минув уже. Відпусти людей, нехай ідуть по селах та куплять собі поживи."
- 16 А Ісус сказав їм: "Не треба їм відходити: дайте ви їм їсти."
- 17 Вони ж мовлять до нього: "Ми маємо тут тільки п'ять хлібів і дві риби."
- 18 Тоді він каже: "Принесіть мені їх сюди."

- ¹⁹ І, звелівши народіві посідати на траві, взяв п'ять хлібів і дві риби, підвів очі до неба, поблагословив і розламав ті хліби, і дав учням, а учні – людям.
- ²⁰ Всі їли до наситу й назбирали куснів, що zostалися, дванадцять кошів повних.
- ²¹ Тих же, що їли, було яких п'ять тисяч чоловіків, окрім жінок та дітей.
- ²² І зараз же спонукав учнів увійти до човна й переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як він відпускав народ.
- ²³ І коли відпустив народ, пішов на гору помолитися насамоті. Як звечоріло, він був там сам один.
- ²⁴ Човен уже був посеред моря і його кидали хвилі, бо вітер був супротивний.
- ²⁵ О четвертій сторожі ночі (Ісус) прийшов до них, ступаючи морем.
- ²⁶ Учні, побачивши, що він іде морем, жажнулись. “То привид!” – заговорили й закричали з переляку.
- ²⁷ Та Ісус тієї ж миті мовив до них: “Заспокойтесь, – це я, не страхайтесь!”
- ²⁸ Аж тут Петро озвався до нього й каже: “Господи, коли це ти, повели мені підійти водою до тебе!”
- ²⁹ “Підійди!” – сказав Ісус. І вийшов Петро з човна, почав іти по воді і підійшов до Ісуса;
- ³⁰ але, побачивши, що вітер сильний, злякався, почав потопати й крикнув: “Господи, рятуй мене!”
- ³¹ Ісус же притьмом простягнув руку, вхопив його і мовив до нього: “Маловіре; чого засумнівався?”
- ³² І як увійшли до човна, вітер ущух.
- ³³ А тоді ті, що були в човні, вклонилися йому до ніг, кажучи: “Ти істинно – Син Божий!”
- ³⁴ І перепливши, прибули в землю генезаретську.
- ³⁵ Пізнали його люди цього місця і розголосили по всій тій околиці вістку про нього. І принесли до нього всіх недужих
- ³⁶ та й просили його, аби тільки приторкнутись їм до краю його одягу. І скільки їх доторкалося, одужували.

РОЗДІЛ: 15

Тоді приступили до Ісуса фарисеї та книжники з Єрусалиму й кажуть:

- ² “Чому твої учні порушують передання старших: не миють рук, коли споживають страву?”
- ³ А він у відповідь сказав їм: “А ви чого порушуєте заповідь Божу вашим переданням?”
- ⁴ Бог бо заповідав: Шануй батька твого й матір. І далі: Хто проклинає батька-матір, хай буде скараний на смерть.
- ⁵ А ви кажете: Хто скаже батькові чи матері: Добро, яким би я міг допомогти вам, є дар (Божий)! –
- ⁶ той може вже й не шанувати свого батька чи матір свою. Тож вашим переданням усуваєте заповідь Божу.
- ⁷ О лицеміри! Добре про вас пророкував був Ісая:
- ⁸ Оцей народ устами мене поважає, серце ж їхнє далеко від мене.

- ⁹ Однак, намарно мене шукають, навчаючи людських наказів.”
- ¹⁰ І прикликавши людей, сказав їм: “Слухайте й розумійте!
- ¹¹ Не те, що до уст входить, осквернює людину, а те, що з уст виходить, те осквернює людину”.
- ¹² Тоді приступили учні й кажуть йому: “Чи знаєш, що фарисеї взяли тобі за зле, як почули, що ти так говориш?”
- ¹³ Ісус озвався: “Кожна рослина, яку не посадив мій Отець Небесний, буде вирвана з корінням.
- ¹⁴ Лишіть їх: це сліпі проводарі сліпих! Коли ж сліпий веде сліпого, обидва впадуть у яму.”
- ¹⁵ Тоді Петро заговорив до нього й каже: “З'ясуй нам оту притчу.”
- ¹⁶ Він же відповів: “То ви також без розуму ще й досі?
- ¹⁷ Хіба не розумієте, що все те, що до уст входить, іде до нутра й геть виходить?
- ¹⁸ А те, що з уст виходить, те походить із серця і воно, власне, осквернює людину;
- ¹⁹ із серця бо походять лихі думки, убивства, перелюби, розпуста, крадіжжі, лживе свідчення, богохульства.
- ²⁰ Це осквернює людину, а їсти немитими руками не сквернить людину.”
- ²¹ Ісус вийшов звідти й пішов в околиці тирську та сидонську.
- ²² Коли це жінка ханаанянка вийшла з цих околиць і почала кричати: “Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давида! Біс мучить мою дочку страшенно.”
- ²³ Він же не озвався до неї і словом. Тут приступили його учні й почали його просити: “Відпусти її, бо вона кричить за нами.”
- ²⁴ А він у відповідь промовив: “Я посланий лише до загнаних овець дому Ізраїля.”
- ²⁵ Та ж підійшла і, вклонившись йому в ноги, каже: “Господи, допоможи мені!”
- ²⁶ Він відповів їй: “Не личить брати хліб у дітей і кидати щенятам.”
- ²⁷ А вона каже: “Так, Господи! Але й щенята їдять кришки, що падають зо столу в панів їхніх.”
- ²⁸ Тоді відповів їй Ісус: “О жінко, велика твоя віра! Хай тобі буде, як бажаєш.” І видужала її дочка від тієї години.
- ²⁹ Звідти Ісус, знову перейшовши над Галилейське море, зійшов на гору й сів там.
- ³⁰ Сила народу прийшла тоді до нього, що мали при собі кривих, калік, сліпих, німих, чимало й інших, та й клали їх до його ніг, а він зціляв їх.
- ³¹ І дивувались люди, бачивши, що німі говорять, каліки знову одужують, криві ходять і сліпі бачать, – і прославляли Бога Ізраїля.
- ³² Тим часом Ісус покликав своїх учнів і сказав їм: “Жаль мені цих людей, бо ось три дні вже, як вони перебувають зо мною, і не мають що їсти, а відпустити їх голодними не хочу, щоб, бува, не охляли десь по дорозі.”
- ³³ Кажуть до нього його учні: “Де нам узяти стільки хліба в пустині, щоб нагодувати стільки люду?”
- ³⁴ Ісус спитав їх: “А скільки в вас хлібів?” “Сім”, – кажуть, – “і кілька рибин.”
- ³⁵ Тоді він звелів людям сісти на землю,
- ³⁶ взяв сім хлібів та рибу, воздав хвалу, поламав і заходився давати учням, а ті людям.

37 Усі їли до наситу й назбирали куснів, що zostалися, сім повних кошів.

38 Тих же, що їли, було яких чотири тисячі чоловік, окрім жінок та дітей.

39 І відпустивши народ, Ісус сів до човна і прибув у сторони Магадану.

РОЗДІЛ: 16

І приступили фарисеї та садукееї і, спокушаючи його, просили, щоб показав їм знак з неба.

2 А він у відповідь сказав їм: “Як настане вечір, ви кажете: Буде гарна погода, бо червоне небо;

3 а вранці: сьогодні буде негода, бо небо щось червонясто похмуре. То вигляд неба ви вмієте розпізнавати, а знаків часу ви не здатні розпізнавати?

4 Рід лукавий і перелюбний шукає знаку, але знаку йому не дасться, хіба що знак Йони.” І покинув їх і пішов звідти.

5 Коли перепливали учні на той бік, забули взяти хліба.

6 Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.”

7 Вони ж перемовлялись між собою і говорили: “Бо ми не взяли хліба.”

8 Помітив це Ісус і каже: “Чого перемовляєтесь між: собою, маловіри, – тому, що не взяли хліба?

9 І досі не збагнули? Чи ж ви не пам'ятаєте п'ятьох хлібів для п'ятьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали?

10 Ані тих сімох хлібів для чотирьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали?

11 Тож як же не розумієте, що я не про хліб вам говорив, коли казав: Бережіться закваски фарисейської і садукейської?”

12 Тоді ті зрозуміли, що він говорив їм стерегтися не хлібної закваски, а фарисейської та садукейської науки.

13 Прийшовши в околиці Филипової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: “За кого мають люди Сина Чоловічого?”

14 Ті відповіли: “Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремію або одного з пророків.”

15 “На вашу ж думку”, – до них каже, – “хто я?”

16 Озався Симон Петро і заявляє: “Ти – Христос, Бога живого син.”

17 У відповідь Ісус сказав до нього: “Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний.

18 Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають.

19 Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.”

20 Тоді він наказав учням, щоб вони нікому не казали, що він – Христос.

21 З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим і там багато страждати від старших, первосвящеників та книжників, і бути вбитим, і на третій день воскреснути.

22 Тоді Петро, взявши його набік, став йому докоряти: “Пожалій себе, Господи! Це хай не станеться з тобою!”

23 Він обернувся і сказав Петрові: “Геть, сатано, від мене! Ти мені спокуса, бо думаєш

не про Боже, а про людське.”

24 Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною.

25 Хто хоче спасти своє життя, той його погубить; а хто своє життя погубить ради мене, той його знайде.

26 Яка користь людині, як світ цілий здобуде, а занапастить власну душу? Що може людина дати взамін за свою душу?

27 Син Чоловічий має прийти в славі Отця свого з ангелами своїми й тоді віддасть кожному згідно з його ділами.

28 Істинно кажу вам: Є деякі між тут присутніми, що не зазнають смерти, аж поки не побачать Сина Чоловічого, що йде у своєму Царстві.”

РОЗДІЛ: 17

По шістьох днях узяв Ісус Петра, Якова та Йоана, його брата, повів їх окремо на високу гору

2 і переобразився перед ними: обличчя його засяяло, наче сонце, а одежа побіліла, наче світло.

3 І ось з'явилися їм Мойсей та Ілля і з ним розмовляли.

4 Озвався Петро й каже до Ісуса: “Господи, добре нам тут бути! Як хочеш, розташую тут три намети: один для тебе, один для Мойсея і один для Іллі.”

5 Він говорив іще, аж ось ясна хмара огорнула їх і з хмари стало чути голос: “Це – мій улюблений Син, що я його вполював: його слухайте.”

6 Почувши це, учні впали обличчям до землі й злякались вельми.

7 Ісус же підійшов, доторкнувся до них і каже: “Устаньте, не страхайтесь!”

8 Підвівши свої очі, вони не бачили нікого крім самого Ісуса.

9 Коли ж сходили з гори, Ісус наказав їм: “Нікому не розповідайте про це видіння аж поки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.”

10 Учні його тоді спитали його: “Чому то книжники кажуть, що спершу Ілля має прийти?”

11 Він відповів їм: “Ілля прийде й усе приведе до ладу.

12 Проте, кажу вам, що Ілля вже прийшов, та вони його не пізнали, а вчинили з ним, що хотіли. Так і Син Чоловічий має від них постраждати.”

13 І збагнули тоді учні, що він їм говорив про Йоана Хрестителя.

14 Коли ж прийшли до народу, тоді приступив до нього один чоловік і, припавши йому до ніг,

15 каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду.

16 Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.”

17 “Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!”

18 Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті.

19 Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: “Чому ми не могли його вигнати?”

20 Ісус сказав їм: “Через вашу малу віру; бо, істинно кажу вам: Коли матимете віру, як зерно гірчиці, то скажете оцій горі: Перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і

нічого не буде для вас неможливого.

21 А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом.”

22 Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: “Син Чоловічий має бути виданий у руки людям,

23 і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне.” І вони тяжко зажурились.

24 Коли вони прийшли в Капернаум, підійшли збирачі дидрахми до Петра та й питають: “Чи заплатить ваш учитель дидрахму?”

25 “Так”, – каже. І як увійшов до хати, випередив його Ісус, мовивши: “Як тобі, Симоне, здається? Земні царі з кого беруть данину чи податок? Із своїх синів чи з чужих?”

26 А коли відповів: “З чужих”, – Ісус сказав до нього: “Отож, сини вільні.

27 Однак, щоб вони нам цього не взяли за зле, піди до моря, закинь вудку, візьми першу, яка попадеться, рибу, і відкрий їй рота: там знайдеш ти статир; візьми його й дай їм за мене й за себе.”

РОЗДІЛ: 18

Того часу підійшли до Ісуса учні й мовлять: “Хто найбільший у Небеснім Царстві?”

2 Ісус покликав дитину, поставив її серед них –

3 і каже: “Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство.

4 Хто, отже, стане малим, як ця дитина, той буде найбільший у Небеснім Царстві.

5 Хто приймає дитину в моє ім'я, той мене приймає.

6 А хто спокусить одного з тих малих, що вірують у мене, такому було б ліпше, якби млинове жорно повішено йому на шию, і він був утоплений у глибині моря.

7 Горе світові від спокус. Воно й треба, щоб прийшли спокуси, однак горе тій людині, через яку спокуси приходять!

8 Коли твоя рука або нога стає тобі причиною падіння, відітни її і кинь геть від себе: ліпше тобі ввійти в життя одноруким чи кульгавим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкинутим у вогонь вічний.

9 І коли око твоє до гріха тебе призводить, вирви його й кинь геть від себе: ліпше тобі ввійти в життя однооким, ніж з обома очима бути вкинутим у вогняне пекло.

10 Глядіть, щоб ви ніким з оцих малих не гордували: кажу бо вам, що ангели їхні на небі повсякчас бачать обличчя мого Небесного Отця.

11 Бо Син Чоловічий прийшов спасти те, що загинуло.

12 Що ви гадаєте? Коли хтось має сто овець і одна з них заблудить, – чи він не кине дев'яност дев'ять у горах і не піде шукати ту, що заблукала?

13 І коли пощастить знайти її знову, істинно кажу вам, що радіє нею більше ніж дев'яност дев'ятьма, що не заблукали.

14 Так само і в Отця вашого Небесного немає волі, щоб загинув один з тих малих.

15 А коли брат твій завинить супроти тебе, піди й докори йому віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти придбав брата твого.

16 Коли ж він не послухає тебе, візьми з собою ще одного або двох, щоб усяка справа вирішувалася на слово двох або трьох свідків.

17 І коли він не схоче слухати їх, скажи Церкві; коли ж не схоче слухати й Церкви, нехай буде для тебе як поганин і митар.

- 18** Істинно кажу вам: Усе, що ви зв'яжете на землі, буде зв'язане на небі, і все, що розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі.
- 19** Знов істинно кажу вам: Коли двоє з вас згодяться на землі просити що б там не було, воно буде дано їм моїм Отцем Небесним;
- 20** бо де двоє або троє зібрані в моє ім'я, там я серед них.”
- 21** Тут підійшов Петро й каже до нього: “Господи! Коли мій брат згрішить супроти мене, скільки разів маю йому простити? Чи маю до сімох разів прощати?”
- 22** Ісус промовив до нього: “Не кажу тобі: До сімох разів, але – до сімдесяти раз по сім.”
- 23** “Тому Царство Небесне схоже на царя, що хотів звести рахунки з слугами своїми.
- 24** Коли він розпочав зводити рахунки, приведено йому одного, що винен був десять тисяч талантів.
- 25** А що не мав той чим віддати, то пан і звелів його продати, а й жінку, дітей і все, що він мав, і віддати.
- 26** Тоді слуга, впавши йому в ноги, поклонився лицем до землі й каже: Потерпи мені, пане, все тобі поверну.
- 27** І змилосердився пан над тим слугою, відпустив його й подарував йому борг той.
- 28** Вийшовши той слуга, здивав одного з своїх співслуг, який винен був йому сто динаріїв, схопив його й заходився душити його, кажучи: Віддай, що винен.
- 29** Тож співслуга його впав йому в ноги й почав його просити: Потерпи мені, я тобі зверну.
- 30** Та той не хотів, а пішов і кинув його в темницю, аж поки не поверне борг.
- 31** Якже побачили товариші його, що сталося, засмутились вельми, пішли до свого пана й розповіли йому про все сподіяне.
- 32** Тоді його пан покликав його і сказав до нього: Слуго лукавий! Я простив тобі весь борг той, бо ти мене благав.
- 33** Чи не слід було й тобі змилосердитись над твоїм товаришем, як я був змилосердився над тобою?
- 34** І розгнівавшись його пан, передав його катам, аж поки йому не поверне всього боргу.
- 35** Отак і мій Отець Небесний буде чинити вам, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого.”

РОЗДІЛ: 19

1 коли Ісус скінчив слова ці, покинув Галилею і прибув у сторони Юдеї, що за Йорданом.

2 Сила народу йшла за ним, і він їх оздоровив там.

3 І підійшли до нього фарисеї і, спокушаючи його, запитали: “Чи можна чоловікові відпустити свою жінку з якоїбудь причини?”

4 Він відповів їм: “Хіба ви не читали, що Творець від початку створив їх чоловіком і жінкою,

5 і мовив: Тому покине чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом,

6 так що вони не будуть більше двоє, лиш одне тіло. Що, отже, Бог получив, людина хай не розлучає.”

- ⁷ Кажуть вони до нього: “Чому ж тоді Мойсей звелів дати розвідний лист і відпустити її?”
- ⁸ А він сказав їм: “Задля жорстокости сердець ваших Мойсей дозволив вам відпускати жінок ваших; спочатку ж не було так.
- ⁹ А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку – за винятком розпусти – і ожениться з іншою, той чинить перелюб; і хто ожениється з розвідкою, чинить перелюб.”
- ¹⁰ Кажуть до нього учні: “Коли така справа чоловіка з жінкою, то ліпше не женитись.”
- ¹¹ Він же відповів їм: “Не всі це слово розуміють, а ті лише, кому дано.
- ¹² Бувають бо скопці, що з матернього лона такими народились; бувають і скопці, що їх люди оскопили; бувають і скопці, що самі себе оскопили задля Небесного Царства. Хто може збагнути, нехай збагне.”
- ¹³ Тоді приведено до нього дітей, щоб він, поклавши на них руки, помолився. Учні ж боронили їм.
- ¹⁴ Ісус сказав їм: “Пустіть дітей! Не бороніть їм приходити до мене, бо таких Царство Небесне.”
- ¹⁵ І поклавши на них руки, пішов звідти.
- ¹⁶ Аж ось один приступив до нього й каже: “Учителю! Що доброго маю чинити, щоб мати життя вічне?”
- ¹⁷ Ісус сказав до нього: “Чому мене питаєшся про те, що добре? Добрий є один тільки (Бог). Як хочеш увійти в життя, додержуй заповідей.”
- ¹⁸ “Яких?” – питає його. А Ісус до нього: “Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй криво,
- ¹⁹ поважай батька-матір і люби ближнього твого, як себе самого.”
- ²⁰ Каже юнак до нього: “Все це я зберіг ізмалку. Чого мені ще бракує?”
- ²¹ “Якщо хочеш бути досконалим”, – сказав Ісус до нього, – “піді, продай, що маєш, дай бідним, і будеш мати скарб на небі; потім прихोдь і йди за мною.”
- ²² Почувши це слово, юнак відійшов смутний, мав бо велике майно.
- ²³ Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Істинно кажу вам: Трудно багатому увійти в Небесне Царство.
- ²⁴ Іще кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко в голці, ніж багатому увійти в Боже Царство.”
- ²⁵ Почувши це, учні здивувалися вельми і сказали: “Хто ж тоді може бути спасенний?”
- ²⁶ Ісус глянув на них пильно й мовив: “У людей це неможливо, Богові – все можливо.”
- ²⁷ Тоді озвався Петро і сказав до нього: “Ось ми покинули все й пішли за тобою; що будемо за те мати?”
- ²⁸ Ісус відповів їм: “Істинно кажу вам: Ви, що пішли за мною: як новий світ настане, коли Син Чоловічий сяде на престолі своєї слави, сидітимете й ви на дванадцятьох престолах, щоб судити дванадцять поколінь Ізраїля.
- ²⁹ І кожний, хто задля імени мого покине дім, братів, сестер, батька, матір, жінку, дітей, поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину.
- ³⁰ Багато з перших будуть останніми, а останні – першими.”

РОЗДІЛ: 20

- “Ц**арство Небесне подібне до чоловіка-господаря, який рано-вранці вийшов найняти робітників у свій виноградник.
- ² Домовившись із робітниками по динарію денно, послав їх у свій виноградник.
- ³ А коли вийшов, близько третьої години побачив інших, що бездільно стояли на ринку.
- ⁴ Він же їм сказав: Ідіть і ви в мій виноградник, що буде по справедливості, дам вам.
- ⁵ І ті пішли. Коли ж знову вийшов, близько шостої та дев'ятої години, зробив так само.
- ⁶ Близько одинадцятої вийшовши, стрінув інших, що стояли, і сказав їм: Чого тут увесь день бездільно стоїте?
- ⁷ Кажуть йому: Бо ніхто не найняв нас. Сказав їм: Ідіть і ви в виноградник.
- ⁸ Коли ж настав вечір, власник виноградника наказав своєму управителеві: Поклич но робітників та роздай їм заплату, почавши від останніх аж: до перших.
- ⁹ Ті, що прийшли близько одинадцятої години, взяли по динарію.
- ¹⁰ Коли приступили перші, думали, що більше дістануть. І вони взяли по динарію.
- ¹¹ А взявши, стали ремствувати на господаря,
- ¹² кажучи: Оті останні одну годину попрацювали, а ти зрівняв їх з нами, що зносили тягар і спеку днини.
- ¹³ Той, відповідаючи одному з них, сказав: Друже, не кривджу тебе; чи не за динарія погодився зо мною?
- ¹⁴ Бери своє та йди! Хочу бо й цьому останньому дати, що й тобі.
- ¹⁵ Хіба не дозволено мені робити зо своїм, що захочу? Чи око ж твоє лукаве з того, що я добрий?!
- ¹⁶ Так то останні будуть перші, а перші – останні!”
- ¹⁷ Коли Ісус вирушав у Єрусалим, узяв осібно дванадцятьох і дорогою сказав їм:
- ¹⁸ “Отож ми вирушаємо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде відданий первосвященникам і книжникам, і засудять його на смерть.
- ¹⁹ І віддадуть його поганам, щоб ті глумилися, кували та розіп'яли його; а третього дня воскресне.”
- ²⁰ Тоді підійшла до нього мати Заведесєвих синів зо своїми синами і вклонилась, щоб його про щось попросити.
- ²¹ Той же сказав їй: “Чого бажаєш?” Відповіла йому: “Скажи, щоб оці два сини мої сіли в твоєму Царстві – один праворуч, другий ліворуч тебе.”
- ²² У відповідь Ісус мовив: “Не знаєте, про що просите. Чи спроможні ви пити чашу, яку я маю пити?” Сказали йому: “Спроможні.”
- ²³ Промовив до них: “Чашу мою питимете, але сісти праворуч мене чи ліворуч, – не моє це давати, лише – кому мій Отець приготував.”
- ²⁴ Почувши це, десятеро почали нарікати на двох братів.
- ²⁵ Ісус же, закликавши їх, сказав: “Ви знаєте, що князі народів панують над ними, а вельможі гнітять їх.
- ²⁶ Не так має бути між вами. Але як хтось хотів би у вас бути великий, нехай буде вам слуга.
- ²⁷ І хто б хотів у вас бути перший, нехай стане вам за раба.
- ²⁸ Так само Син Чоловічий прийшов не для того, щоб йому служили, але – послужити й дати життя своє на викуп за багатьох.”

- ²⁹ Коли вони виходили з Єрихону, йшло за ним багато народу.
- ³⁰ Отож два сліпці сиділи собі край дороги, а коли почули, що Ісус переходить мимо, закричали, кажучи: “Господи, Сину Давида, змилуйся над нами!”
- ³¹ Люди ж картали їх, щоб замовкли. А ті ще більше голосили: “Змилуйся над нами, Господи, Сину Давида!”
- ³² Ісус же зупинився, закликав їх і мовив: “Що бажаєте, щоб учинив я вам?”
- ³³ Вони кажуть йому: “Господи, щоб очі нам відкрилися.”
- ³⁴ Змилювався Ісус, доторкнувся їхніх очей, і негайно же прозріли й пішли слідом за ним.

РОЗДІЛ: 21

А коли наблизились до Єрусалиму, прийшли вони у Витфагію, коло гори Оливної. Тоді послав Ісус двох учнів,

- ² сказавши до них: “Ідіть у село, що перед вами; відразу ж знайдете прив'язану ослицю й осля з нею; відв'яжіть і приведіть до мене.
- ³ А як хтось скаже вам щось, ви відповісте, що Господь їх потребує, але він незабаром поверне їх назад.”
- ⁴ Сталось це, щоб збулося слово пророка, який говорив:
- ⁵ “Скажіть дочці сїонській: Ось цар твій іде до тебе; лагідний і верхи на ослиці, – на осляті, синові підяремної.”
- ⁶ Учні ж пішли і зробили так, як Ісус звелів їм:
- ⁷ привели ослицю та ослятко, поклали на них одяг й Ісус сів на неї.
- ⁸ Народ же, якого було багато, простеляв свою одіж по дорозі, а інші зрізували з дерев гілки і розкладали по дорозі.
- ⁹ Люди, що йшли перед ним і ззаду, кликали: “Осанна Синові Давида! Благословен той, що йде в ім'я Господнє, осанна на висоті!”
- ¹⁰ І коли він увійшов у Єрусалим, заметушилося все місто, питаючи: “Хто це такий?”
- ¹¹ Народ же казав: “Це пророк, Ісус із Назарету в Галилеї.”
- ¹² Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, що продавали й купували в храмі; перевернув столи міняйлів, а й ослони тих, що продавали голубів,
- ¹³ і сказав їм: “Написано: Дім мій домом молитви буде зватись, – ви ж чините з нього печеру розбійників.”
- ¹⁴ І підійшли до нього в храмі сліпі та кульгаві, і він зцілив їх.
- ¹⁵ Первосвященики ж та книжники, побачивши чуда, які він творив, і дітей, що кричали в храмі: “Осанна Синові Давида!” – обурилися
- ¹⁶ і мовили до нього: “Чуєш, що оці кажуть?” А Ісус відповів їм: “Атож, хіба ви ніколи не читали: Устами немовлят та ссущих ти вчинив собі похвалу.”
- ¹⁷ І покинувши їх, вийшов з міста у Витанію і там заночував.
- ¹⁸ Уранці, повертаючись до міста, він зголоднів.
- ¹⁹ Побачивши одну смоковницю край дороги, він підійшов до неї, та не знайшов на ній нічого, крім самого листа, тож сказав до неї: “Нехай повік не буде з тебе плоду!” І негайно же смоковниця всохла.
- ²⁰ Побачивши це, учні здивувались і говорили: “Як це смоковниця в одну мить засохла?”

- 21 Ісус у відповідь сказав їм: “Істинно кажу вам, що коли матимете віру й не завагаєтесь, ви зробите не тільки таке з смоковницею, але й коли горі цій скажете: Двигнись і кинься в море! – воно станеться.
- 22 І все, чого проситимете в молитві з вірою, одержите.”
- 23 А коли він увійшов у храм і почав навчати, прийшли до нього первосвященники і старші народу і мовили: “Якою владою ти це чиниш? Хто тобі дав цю владу?”
- 24 Ісус у відповідь сказав їм: “Я теж спитаю вас про одну річ, і як ви мені на неї відповісте, то й я вам теж скажу, якою владою я творю це.
- 25 Йоанове хрищення – звідки було? З неба чи від людей?” Вони почали розмірковувати між собою: “Якщо ми скажемо; З неба, – то він нам скаже: Чого ж тоді ви не увірували в нього?”
- 26 А скажемо, що від людей, – страхаємося народу, всі бо Йоана вважають за пророка.”
- 27 Тож вони відповіли Ісусові: “Не знаємо.” Тоді й він мовив їм: “То й я вам не скажу, якою владою я творю це.
- 28 Як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Звернувшись до першого, він мовив: Піди, дитино, нині працювати у винограднику.
- 29 Той озвався: Піду, Господи, – і не пішов.
- 30 Звернувшись до другого, сказав так само. А цей відповів: Не хочу. Але, потім розкажись, пішов.
- 31 Котрий з двох учинив волю батька?” – “Останній”, відповіли ті. Тоді Ісус їм: “Істинно кажу вам, що митарі й блудниці вас випереджують у Царстві Божім.
- 32 Прийшов бо був до вас Йоан дорогою правди, та ви не повірили йому; митарі і блудниці повірили йому, а ви, бачивши це, навіть потім не розкалися, щоб повірити йому.
- 33 Слухайте іншу притчу. Був один чоловік-господар, що насадив виноградник. Він обвів його огорожею, видовбав у ньому чавило, вибудував башту, винайняв його виноградарям і відійшов.
- 34 Коли ж настала пора винозбору, послав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяти від них плоди, йому належні.
- 35 А виноградарі, схопивши його слуг, кого побили, кого вбили, кого ж укаменували.
- 36 Тоді він послав інших слуг, більше від перших, але ті вчинили й з ними те саме.
- 37 Наприкінці послав до них свого сина, кажучи: Матимуть пошану до мого сина.
- 38 Та виноградарі, узрівши сина, заговорили між собою: Це спадкоємець. Нумо, вб'ємо його й заберемо собі його спадщину.
- 39 І взявши його, вивели геть з виноградника й убили.
- 40 Отож, коли прибуде господар виноградника, що зробить з тими виноградарями?”
- 41 “Лютих люто вигубить”, – відповіли йому, – “а виноградник винаймить іншим виноградарям, що будуть давати йому плоди його своєчасно.”
- 42 Тоді Ісус сказав їм: “Чи в Письмі не читали ви ніколи: Камінь, що відкинули будівничі, став каменем наріжним? Від Господа це сталося і дивне в очах наших.
- 43 Тому кажу вам: Відніметься від вас Царство Боже й дасться народові, що буде приносити плоди його.

- ⁴⁴ Хто впаде на цей камінь, розіб'ється, а на кого він упаде, того роздушить.” –
- ⁴⁵ Почувши ці притчі, первосвященники й фарисеї зрозуміли, що він про них говорить.
- ⁴⁶ І намагалися схопити його, та боялися людей, бо ті мали його за пророка.

РОЗДІЛ: 22

Ісус, озвавшись, знову заговорив до них у притчах:

- ² “Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля.
- ³ Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти.
- ⁴ Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Мовте запрошеним: Ось я обід мій зготував: зарізано волів та підгодовану худобу все готове, ідіть на весілля.
- ⁵ Та ті тим знехтували й пішли собі, хто на власне поле, хто до свого крамарства;
- ⁶ інші ж, схопивши слуг, познущалися з них і повбивали.
- ⁷ Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило.
- ⁸ Тоді він мовив своїм слугам: Обід – готовий, але запрошені були негідні.
- ⁹ Підіть, отже, на роздоріжжя і, кого лише здиваєте, кличте на весілля.
- ¹⁰ Вийшли ці слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки спіткали – злих і добрих, так що весільна світлиця була гостей повна.
- ¹¹ Як же ввійшов той цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж:
- ¹² і сказав до нього: Як то ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? А той мовчав.
- ¹³ Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіть йому ноги й руки та й киньте геть у темряву кромішню! Там буде плач і скрегіт зубів.
- ¹⁴ Багато бо покликаних, але вибраних мало.”
- ¹⁵ Тоді фарисеї пішли й радили раду, як би його впіймати на слові.
- ¹⁶ І вислали до нього своїх учнів разом з іродіянами. “Учителю”, – кажуть ті, – “ми знаємо, що ти щиросердий і що дороги Божої навчаєш по правді й не вважаєш ні на кого, бо не дивишся людям на обличчя.
- ¹⁷ Скажи нам, як тобі здається: Чи дозволено давати кесареві податок, чи ні?”
- ¹⁸ Ісус же, знаючи їхнє лукавство, озвався: “Чого мене спокушаєте, лицеміри?
- ¹⁹ Покажіть мені гріш податковий.” Ті принесли йому динарій.
- ²⁰ Він спитав їх: “Чий це образ і напис?”
- ²¹ Відповідають йому: “Кесарів.” Тоді він до них каже: “Віддайте ж кесареві кесареві, а Боже Богові.”
- ²² Почувши це, ті здивувались і, полишивши його, відійшли.
- ²³ Того ж самого дня приступили до нього садукееї, що кажуть ніби нема воскресіння, і спитали його:
- ²⁴ “Учителю”, – кажуть, – “Мойсей мовив: Коли хто вмер бездітним, то нехай брат його одружиться з його жінкою і відродить потомство брата свого.
- ²⁵ Було в нас сім братів. І перший, одружившись, умер, не мавши потомства, і залишив свою жінку братові своєму.
- ²⁶ Так само і другий і третій аж до сьомого.
- ²⁷ Нарешті, після всіх померла й жінка.

- 28 Отож, у воскресінні котрого з сімох буде вона жінка? Всі бо її мали.”
- 29 Ісус у відповідь сказав їм: “Помиляєтеся, бо не знаєте ані Писання, ані Божої сили.
- 30 У воскресінні не женяться і не виходять заміж, а є як ангели на небі.
- 31 А щодо воскресіння мертвих, то хіба ви не читали слова Божого, яке вам каже:
- 32 Я – Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова! Бог – не мертвих, але живих!”
- 33 І чувши це народ, дивувався його навчанню.
- 34 Довідавшись, що він замкнув уста садукеям, фарисеї зібралися разом.
- 35 І от один із них, законоучитель, спитав його, спокушаючи:
- 36 “Учителю, котра найбільша заповідь у законі?”
- 37 Він же сказав до нього: “Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю:
- 38 це найбільша й найперша заповідь.
- 39 А друга подібна до неї: Люби ближнього твого, як себе самого.
- 40 На ці дві заповіді ввесь закон і пророки спираються.”
- 41 Коли фарисеї були вкупі, Ісус спитав їх:
- 42 “Що ви думаєте про Христа? Чий він син?” Кажуть йому: “Давидів.”
- 43 Він до них мовить: “Як же Давид у надхненні називає його Господом,
- 44 кажучи: Господь промовив Владиці моєму: Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів тобі під ноги.
- 45 Коли, отже, Давид його Господом називає, то як він може бути його сином?”
- 46 І ніхто не міг йому відповісти й слова, і від того дня ніхто не важився більше його запитувати.

РОЗДІЛ: 23

Тоді Ісус промовив до народу й до своїх учнів:

- 2 “На катедрі Мойсея розсілись книжники та фарисеї.
- 3 Робіть і зберігайте все, що вони скажуть вам, але не робіть, як вони роблять. Бо вони говорять, а не роблять.
- 4 В'яжуть тяжкі, не під силу тягарі й кладуть людям на плечі; самі ж і пальцем своїм рушити не хочуть.
- 5 Усі свої діла вони роблять на те, щоб бачили їх люди; поширюють свої філактери й побільшують свої китиці.
- 6 Люблять перші місця на бенкетах і перші сидження в синагогах
- 7 та вітання на майданах багатолюдних, щоб люди звали їх: Учителю!
- 8 Ви ж не давайте себе звати: Учителю, – один бо ваш Учитель, ви ж усі брати.
- 9 Та й отця собі теж не йменуйте на землі: один бо у вас Отець – той, що на небі.
- 10 Ані наставниками не звіться, один бо ваш Наставник –Христос.
- 11 Найбільший з вас буде вам слугою.
- 12 Хто себе вивищить, той буде принижений, а хто себе принизить, той буде вивищений.
- 13 Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що людям замикаєте Царство Небесне! Самі не входите й не дозволяєте увійти тим, які бажали б увійти. 14-
- 15 Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що проходите море й землю, щоб

придбати одного новонаверненого, і коли знайдете, то робите його гідним пекла, подвійно від вас гіршим.

16 Горе вам, сліпі проводирі, що кажете: Хто клянеться храмом, то це нічого; а хто клянеться золотом храму, той винуватий.

17 Нерозумні і сліпі! Що більше – золото чи храм, який освячує те золото?

18 І хто клянеться жертовником, то це нічого; хто ж клянеться тим даром, що на ньому, той винуватий.

19 Сліпі! Що більше? Дар чи жертовник, який освячує той дар?

20 Хто клянеться жертовником, той клянеться ним і всім тим, що на ньому.

21 І хто клянеться храмом, той клянеться ним і тим, хто живе в ньому.

22 І хто клянеться небом, той клянеться Божим престолом і тим, хто сидить на ньому.

23 Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що даєте десятину з м'яти, кропу і кмину, а занедбуєте, що найважливіше в законі: справедливість, милосердя і віру. І те слід робити, і того не слід лишати.

24 Сліпі проводирі, що комара відціджуєте, а ковтаєте верблюда.

25 Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що очищаєте зверху чашу й миску, а всередині вони повні здирства та нездержливости.

26 Сліпий фарисею! Очисть но спершу середину чаші й миски, щоб і назовні були чисті.

27 Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що схожі на гроби побілені, які зверху гарними здаються, а всередині повні кісток мертвих і всякої нечисти.

28 Отак і ви: назовні здаєтесь людям справедливі, а всередині ви сповнені лицемірства й беззаконня.

29 Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що будуєте гроби пророків та оздоблюєте нагробники праведних,

30 і виговорюєте: Якби ми жили за батьків наших, ми не були б причетні з ними крові пророчої.

31 Ви, таким чином, самі признаєтесь, що ви сини тих, які пророків убивали.

32 Доповнюйте й ви мірку батьків ваших!

33 Змії, гадюче поріддя! Як можете ви уникнути пекельного засуду?

34 Тому то посилаю до вас пророків, мудреців і книжників. Ви деяких з них уб'єте й розіпнете, а деяких бичуватимете в ваших синагогах і гонитимете з міста в місто,

35 щоб таким чином упала на вас уся кров праведна, пролита на землі, від крові праведного Авеля до крові Захарії, сина Варехії, якого ви вбили між святинею і жертовником.

36 Істинно кажу вам: Усе це впаде на цей рід!

37 Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів хотів я зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила, – але ви не бажали!

38 Ось дім ваш лишиться вам порожній.

39 Кажу бо вам: Ви не побачите мене віднині, доки не скажете: Благословен той, що йде в ім'я Господнє!"

РОЗДІЛ: 24

Ісус вийшов з храму, і коли він ішов, учні його приступили до нього, щоб показати йому храмові будівлі.

2 Він же у відповідь сказав їм: “Чи бачите це все? Істинно кажу вам: Не лишиться тут камінь на камені, який не був би перевернений.”

3 І коли він сів на горі Оливній, його учні приступили до нього насамоті й запитували: “Скажи нам, коли це буде і який буде знак твого приходу й кінця світу?”

4 Ісус у відповідь мовив їм: “Глядіть, щоб ніхто не звів вас.

5 Багато бо прийде в моє ім'я, що будуть казати: Я – Христос, – і зведуть багатьох.

6 Ви почуєте про війни та воєнні поголоски; глядіть же, не тривожтесь, бо треба, щоб це все сталося, але це не кінець ще.

7 Народ бо на народ повстане й царство на царство. Голод, чума та землетруси будуть по різних місцях,

8 та все це – початок страждання.

9 Тоді видадуть вас на муки й уб'ють вас; вас будуть ненавидіти всі народи імени мого ради.

10 Багато тоді спокусяться і видаватимуть один одного й будуть ненавидіти один одного.

11 Чимало лжепророків устане і зведуть багато людей.

12 Через те, що розбуяє беззаконня, любов багатьох охолоне.

13 Але хто витримає до останку, той спасеться.

14 І ця Євангелія Царства буде проповідуватись по всьому світі, на свідоцтво всім народам. І тоді прийде кінець.

15 Отож, коли побачите “мерзоту запустіння”, провіщену пророком Даниїлом, поставлену на святім місці – хто читає, нехай розуміє! –

16 тоді ті, що в Юдеї, нехай втікають у гори;

17 а хто на покрівлі, хай не сходить узяти речі з своєї хати,

18 і хто в полі, хай не повертається назад узяти свою одіж!

19 Горе вагітним і годуючим за тих днів!

20 Моліться, щоб ваша втеча не сталася зимою, ані в суботу.

21 Скорбота ж: тоді велика буде, якої не було від початку світу аж понині, та й не буде.

22 І коли б ті дні не були вкорочені, ніхто б не врятувався; але заради вибраних будуть вкорочені дні тії.

23 І коли хто скаже тоді вам: Глянь, ось Христос, чи онде, – не вірте,

24 бо встануть лжехристи та ложні пророки, які чинитимуть великі знаки й чуда, щоб, коли можна, звести навіть і вибраних.

25 Ось я попередив вас.

26 Коли вам, отже, скажуть: Ось він у пустині, – не виходьте; ось він, у криївках, – не вірте!

27 Як блискавка, що на сході блисне й вмить аж на самім заході сяє, так буде й прихід Чоловічого Сина.

28 Де бо є мрець, там і орли зберуться.

29 Негайно по тих днях скорботних сонце затьмиться, місяць не дасть більше свого відблиску, зорі падатимуть з неба і захитаються небесні сили.

30 Тоді на небі з'явиться знак Сина Чоловічого, і тоді заридують усі племена землі й

побачать Чоловічого Сина, що надходитиме на небесних хмарах з потугою та славою великою.

31 Він пошле своїх ангелів із сурмою вельми голосною, і ті зберуть вибраних його з чотирьох вітрів, від одного аж до другого кінця неба.

32 Від смоковниці навчіться притчі. Коли віття її стає м'яке й вона листя виганяє, ви знаєте, що близько літо.

33 Отак і ви: коли це все побачите, знайте, що він уже близько під дверима.

34 Істинно кажу вам: Цей рід не промине, поки не збудеться все це.

35 Небо й земля перейдуть, але слова мої не перейдуть.

36 А про той день і годину ніхто не знає, ані ангели небесні, – лише один Отець.

37 Як було за днів Ноя, так буде й за днів Сина Чоловічого.

38 Бо як за днів перед потопом, їли й пили, женилися та віддавались аж до дня, коли Ной увійшов у ковчег,

39 і ніхто не знав нічого, аж поки не прийшов потоп і забрав усіх, – так буде й прихід Сина Чоловічого.

40 Тоді з двох, що будуть у полі, одного візьмуть, другий залишиться.

41 Дві молотимуть на жорнах: одну візьмуть, друга залишиться.

42 Чувайте отже, бо не знаєте, якого дня Господь ваш прийде.

43 Знайте те, що коли б господар відав, у яку сторожу прийде злодій, пильнував би він і не дав би підкопати свого дому.

44 Тому й ви будьте готові, бо Син Чоловічий прийде тієї години, що про неї ви й не думаєте.

45 Котрий є вірним та мудрим слугою, що його пан настановив над челяддю своєю давати їм поживу своєчасно?

46 Щасливий той слуга, як його пан, повернувшись, знайде його при роботі.

47 Істинно кажу вам, що він поставить його над усім своїм маєтком.

48 Коли ж той злий слуга скаже в своєму серці: Мій пан бариться, –

49 та й почне бити своїх товаришів-слуг, їсти та пити з п'яницями, –

50 то прийде пан того слуги за дня, якого він не сподівається, і за години, якої він не знає,

51 та й розітне його надвоє і долю його з лицемірами покладе. Там буде плач і скрегіт зубів.”

РОЗДІЛ: 25

“Тоді Небесне Царство буде подібне до десятиох дів, що взяли свої ляmpi й вийшли назустріч молодому.

2 П'ять з них були нерозумні, а п'ять мудрі.

3 Нерозумні взяли з собою світичі, та не взяли оливи з собою.

4 Мудрі ж узяли в посудинках оливу.

5 Через те, що молодий був забарився, всі задрімали й поснули.

6 Та опівночі крик залунав: Ось молодий! Виходьте йому назустріч!

7 Схопились тоді всі ті діви й приготували свої світичі.

8 А нерозумні мовлять до мудрих: Дайте нам вашої оливи, бо наші світичі гаснуть.

9 Мудрі ж у відповідь їм кажуть: Щоб часом і нам, і вам не забракло – підіть краще до

продавців та й купить собі.

10 І от як вони пішли купувати, прибув молодий, і ті, що були готові, ввійшли з ним у весільний покій, і замкнулись двері.

11 Нарешті приходять також інші діви й кажуть: Господи, Господи, відчини нам!

12 А він у відповідь їм мовить: Істинно кажу вам: Я вас не знаю.

13 Чувайте, отже, не знаєте бо ні дня, ні години.

14 І немов той чоловік, що, пускаючись у дорогу, прикликав своїх слуг і передав їм своє майно.

15 Одному він дав п'ять талантів, другому – два, а третьому один, кожному за його здібністю, і від'їхав.

16 Той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і придбав других п'ять талантів.

17 Так само і той, що взяв два, також: придбав два других.

18 А той, що взяв лише один, пішов, викопав у землі яму та й сховав гроші пана свого.

19 По довгій часі приходять пан слуг тих і зводить з ними обрахунок.

20 Приступив той, що узяв був п'ять талантів, і приніс других п'ять талантів: Мій пане, – каже, – ти мені дав п'ять талантів, – ось я придбав других п'ять талантів.

21 Сказав до нього його пан: Гаразд, слуго добрий і вірний. У малому ти був вірний, поставлю тебе над великим. Увійди в радість пана твого.

22 Приступив і той, що взяв був два таланти та й каже: Пане; два таланти передав ти мені. Ось других два я придбав.

23 Сказав до нього пан його: Гаразд, слуго добрий і вірний! У малому був ти вірний, поставлю тебе над великим. Увійди в радість твого пана.

24 Приступив і той, що взяв був лише один талант, і каже: Пане, знав я тебе, що ти жорстокий чоловік: пожинаєш, де не сіяв, і визбируєш, де ти не розсипав.

25 Тому, зо страху, я пішов і закопав талант твій у землю. Ось він – маєш твоє.

26 Озався його пан і каже до нього: Лукавий слуго й лінивий! Ти знав, що я пожиною, де не сіяв, і визбирую, де я не розсипав.

27 Тож треба було тобі віддати мої гроші торговцям, і я, повернувшись, забрав би своє з відсотками.

28 Візьміть, отже, талант від нього й дайте тому, хто має їх десять.

29 Бо кожному, хто має, додається, і він матиме над міру; а в того, хто не має, заберуть і те, що має.

30 А нікчемного слугу того викиньте в темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів.

31 Якже прийде Син Чоловічий у своїй славі, й ангели всі з ним, тоді він сяде на престолі своєї слави.

32 І зберуться перед ним усі народи, і він відлучить їх одних від одних, як пастух відлучує овець від козлів;

33 і поставить овець праворуч себе, а козлів ліворуч.

34 Тоді цар скаже тим, що праворуч нього: Прийдіть, благословенні Отця мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу.

35 Бо я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; чужинцем був, і ви мене прийняли;

36 нагий, і ви мене одягли; хворий, і ви навідалися до мене; у тюрмі був, і ви прийшли

до мене.

37 Тоді озвуться праведні до нього: Господи, коли ми бачили тебе голодним і нагодували, спрагненим і напоїли?

38 Коли ми бачили тебе чужинцем і прийняли, або нагим і одягнули?

39 Коли ми бачили тебе недужим чи в тюрмі й прийшли до тебе?

40 А цар, відповідаючи їм, скаже: Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили.

41 Тоді скаже й тим, що ліворуч: Ідіть від мене геть, прокляті, в вогонь вічний, приготований дияволу й ангелам його;

42 бо голодував я, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене не напоїли;

43 був чужинцем, і ви мене не прийняли; нагим, і ви мене не одягнули; недужим і в тюрмі, і не навідались до мене.

44 Тоді озвуться і ті, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодним або спраглим, чужинцем або нагим, недужим або в тюрмі, і тобі не послужили?

45 А він відповість їм: Істинно кажу вам: те, чого ви не зробили одному з моїх братів найменших – мені також ви того не зробили.

46 І підуть ті на вічну кару, а праведники – на життя вічне.”

РОЗДІЛ: 26

Якже Ісус скінчив усі ці слова, сказав до своїх учнів:

2 “Ви знаєте, що через два дні буде Пасха й Син Чоловічий буде виданий на розп'яття.”

3 Тоді зібралися первосвященики і старші народу в палаці первосвященика, що звався Каяфа,

4 і радились, як би то підступом схопити Ісуса й убити.

5 Тільки ж казали: “Не в свято, щоб не було в народі заколоту.”

6 І от коли Ісус був у Витанії в домі Симона прокаженого,

7 підійшла до нього одна жінка з алябастровою плящиною, повною вельми дорогого мира, і вилляла його йому на голову, як він сидів при столі.

8 Побачивши це учні, нарікали й казали: “Навіщо таке марнотратство?

9 Це можна б було дорого продати й – дати бідним!”

10 Ісус зауважив це й сказав їм: “Чому ви докучаєте цій жінці? Вона зробила добре діло для мене.

11 Завжди бо бідних маєте з собою; мене ж не завжди маєте.

12 Виливши це миро на моє тіло, вона вчинила те на похорон мій.

13 Істинно кажу вам: Де тільки буде проповідуватись ця Євангелія по всьому світі, оповідатиметься і про те, що вона зробила, їй на спомин.”

14 Тоді один із дванадцятьох, що звався Юда Іскаріотський, подався до первосвящеників

15 і каже: “Що хочете мені дати, і я вам його видам?” Ті відважили йому тридцять срібняків.

16 І з того часу він шукав доброї нагоди, щоб його видати.

17 Першого дня Опрісноків приступили учні до Ісуса й питають: “Де хочеш, щоб ми приготували тобі їсти Пасху?”

- 18 Він відповів їм: “Ідіть до такого ось одного в місто й скажіть йому: Учитель каже: Час мій близько, тож у тебе споряджу Пасху з учнями моїми.”
- 19 Учні зробили так, як їм звелів Ісус, і приготували Пасху.
- 20 Коли ж настав вечір, сів він до столу з дванадцятьма учнями,
- 21 і коли вони їли, він промовив: “Істинно, кажу вам: Один з вас мене зрадить.”
- 22 Засмучені глибоко, почали кожний з них запитувати його: “Чи то часом не я, Господи?”
- 23 Він відповів: “Хто вклав зо мною руку в миску, той мене зрадить.”
- 24 Син Чоловічий іде, як написано про нього, та горе тому чоловікові, що зрадить Сина Чоловічого! Ліпше було б тому чоловікові не народитись!”
- 25 А Юда, зрадник його, і собі озвався: “Чи то часом не я, Учителю?” Каже Ісус до нього: “Ти мовив.”
- 26 Якже вони їли, Ісус узяв хліб, поблагословив, розламав і дав учням, кажучи: “Беріть, їжте: це моє тіло.”
- 27 Потім узяв чашу, воздав хвалу і подав їм, кажучи: “Пийте з неї всі,
- 28 бо це кров моя (Нового) Завіту, яка за багатьох проливається на відпущення гріхів.
- 29 Кажу вам: Не питиму віднині з цього виноградного плоду аж до дня того, як питиму його новим з вами в Царстві Отця мого.”
- 30 І відспівавши, вийшли вони на Оливну гору.
- 31 Тоді Ісус сказав їм: “Усі ви зневіритесь у мені цієї ночі. Написано бо: Ударю пастиря, і розбіжаться вівці стада.
- 32 А після мого воскресіння я випереджу вас у Галилеї.”
- 33 Озвався тоді Петро й каже йому: “Навіть якби всі зневірилися у тобі, я не зневірюся ніколи.”
- 34 Ісус же мовив до нього: “Істинно кажу тобі: Цієї ще ночі, перше, ніж заспіває півень, ти тричі мене відречешся.”
- 35 Каже йому Петро: “Навіть якби я мав з тобою вмерти, не відречуся тебе!” Так само мовили всі учні.
- 36 Тоді Ісус приходить з ними на місце, зване Гетсиманія, і каже до учнів: “Посидьте тут, поки піду та помолюся там.”
- 37 І взяв Петра з собою і двох синів Заведея, і почав скорбіти та тужити.
- 38 Тоді сказав їм: “Смуток у мене на душі – аж до смерти! Зостаньтеся тут і чуйте зо мною.”
- 39 І пройшовши трохи далі, упав обличчям додолу, молившись і промовляючи: “Отче мій, якщо можливо, нехай мине ця чаша мене. Однак не як я бажаю, лише – як ти.”
- 40 Повернувся він до учнів і, знайшовши їх заснулими, каже до Петра: “Отож і однієї години не спромоглися чувати зо мною?”
- 41 Чуйте й моліться, щоб не ввійшли у спокусу, бо дух бадьорий, але тіло немічне.”
- 42 Знову, вдруге, відійшов він і почав молитися: “Отче мій, коли ця чаша не може минути, щоб я її не пив, хай буде твоя воля!”
- 43 І, повернувшись, знову знайшов, що вони спали, бо очі в них були отяжілі.
- 44 Залишив він їх, пішов знову й почав молитись утретє, повторюючи ті самі слова.
- 45 Потім повернувся до учнів і каже до них: “Спіть собі й відпочивайте; наблизилась уже година, і Син Чоловічий буде виданий грішникам у руки.
- 46 Уставайте, ходімо! Ось наблизився мій зрадник.”

- 47 Він говорив ще, як надійшов Юда, один з дванадцятьох, а з ним і сила народу з мечами та дрючками – від первосвящеників та старших народу.
- 48 Зрадник його дав їм знак, мовивши: “Кого я поцілую, це він, беріть його.”
- 49 І відразу ж підійшов він до Ісуса й каже: “Радуйся, мій Учителю!” – та й поцілував його.
- 50 Тоді питає його Ісус: “Чого прийшов еси, друже?!” – І зараз ті приступили, наклали на Ісуса руки і схопили його.
- 51 Аж тут один із тих, що були з Ісусом, простягнув руку, вихопив свого меч а й, ударивши. слугу первосвященика, відтяв йому вухо.
- 52 Тоді Ісус сказав до нього: “Вклади твій меч назад до піхви: всі бо, що за меч беруться, від меч а загинуть.
- 53 Чи гадаєш, що я не міг би попросити Отця мого, і він зараз же не дав би мені більш як дванадцять легіонів ангелів?
- 54 Як же то збулися б Писання, що воно так мусить статися?”
- 55 Тоді Ісус промовив до народу: “Немов на розбійника вийшли ви з мечами та дрючками, щоб мене схопити! Щодня сидів я, навчаючи, у храмі, і ви мене не взяли.
- 56 Та все це сталося, щоб збулися Писання пророків.” Тоді всі учні залишили його й повтікали.
- 57 Ті, що схопили Ісуса, повели його до первосвященика Каяфи, де зібралися книжники та старші.
- 58 Петро ж ішов слідом за ним оподалік, аж до палацу первосвященика й, увійшовши до середини, сів із слугами, щоб побачити, чим воно скінчиться.
- 59 Первосвященики та весь синедріон шукали ложного свідцтва на Ісуса, щоб його вбити,
- 60 і не знайшли, дарма, що було з'явилося багато ложних свідків. Нарешті прийшло двоє
- 61 і кажуть: “Цей сказав: Я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати.”
- 62 Тут підвівся первосвященик і сказав до нього: “Нічого не заперечуєш, що вони на тебе свідчать?”
- 63 Але Ісус мовчав. Первосвященик каже до нього: “Заклинаю тебе живим Богом, щоб ти сказав нам, чи ти Христос, син Божий.”
- 64 Тоді Ісус сказав до нього: “Ти мовив. Тільки ж кажу вам: Віднині ви побачите Чоловічого Сина, який сидітиме праворуч Всемогутнього й ітиме на небесних хмарах.”
- 65 Тоді первосвященик роздер свою одежу і заявляє: “Він сказав богохульство! Нащо нам ще свідків? Оце ж ви щойно чули богохульство!
- 66 Як вам здається?” Ті відповіли; “Він – винен смерті.”
- 67 Тоді вони почали плювати йому в обличчя та бити кулаками; інші ж били його в обличчя
- 68 і промовляли: “Проречи нам, Христе, хто тебе вдарив?”
- 69 Петро ж сидів надворі. Аж тут одна служниця підійшла до нього й каже: “І ти був з Ісусом Галилеєм.”
- 70 Але той перед усіма відрікся і заявив: “Не знаю, що таке говориш.”
- 71 Коли ж: він вийшов до воріт, уздріла його інша й каже до тих, що там були: “Цей був з Ісусом з Назарету.”

⁷² Він знову, клявшися, відрікся: “Не знаю я цього чоловіка.”

⁷³ Десь трохи згодом приступили ті, що там стояли, і заговорили до Петра: “Ти таки справді один з них, бо й твоя вимова тебе виявляє.”

⁷⁴ Тоді Петро почав клястися та божитися: “Не знаю я цього чоловіка.” І враз заспівав півень.

⁷⁵ І Петро згадав те слово, що Ісус сказав був: “Раніше, ніж півень заспіває, ти тричі зречешся мене.” І вийшовши звідтіля, заплакав гірко.

РОЗДІЛ: 27

Якже настав ранок, усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити.

² І зв'язавши його, повели та й передали правителеві Пилатові.

³ Тоді Юда, який його зрадив, побачивши, що його засудили, розкаявся і повернув тридцять срібняків назад первосвященикам і старшим.

⁴ “Згрішив я”, – сказав, – “видавши кров невинну.” Ті ж відповіли: “Що нам до того? Ти побачиш!”

⁵ Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть та й повісився.

⁶ Первосвященики ж взяли ті гроші й кажуть: “Їх не годиться класти до скарбоні, бо це ціна крові.”

⁷ Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців.

⁸ Тому це поле й досі зветься Полем Крови.

⁹ Тоді здійснилося слово пророка Єремії, що каже: “І взяли вони тридцять срібняків, ціну того, що був оцінений синами Ізраїля,

¹⁰ і дали їх за ганчарське поле, як Господь мені звелів був.”

¹¹ Поставлено Ісуса перед правителем, а правитель спитав його: “Ти цар юдейський?” Ісус відповів: “Ти кажеш.”

¹² Та коли первосвященики й старші його обвинувачували, він не відповідав нічого.

¹³ Тоді Пилат каже до нього: “Хіба не чуєш усього, скільки то свідкують на тебе?”

¹⁴ А він не відповів йому ані на одне слово, так що правитель вельми дивувався.

¹⁵ На свято звик був правитель відпускати народів одного в'язня, якого вони хотіли.

¹⁶ Був же тоді визначний в'язень, що звався Варавва.

¹⁷ А коли вони зібралися, Пилат каже до них: “Кого бажаєте, щоб я вам відпустив: Варавву чи Ісуса, що зветься Христос?”

¹⁸ Знав бо він добре, що вони з зависти видали його.

¹⁹ І коли він сидів на судилищі, його жінка прислала йому сказати: “Нічого не роби праведникові тому, бо я цієї ночі вві сні багато втерпіла заради нього.”

²⁰ Та первосвященики й старші намовили народ, – просити за Варавву, а Ісуса – видати на смерть.

²¹ Заговорив правитель і сказав їм: “Кого з двох бажаєте, щоб я відпустив вам?” Ті відповіли: “Варавву.”

²² Каже до них Пилат: “А що маю робити з Ісусом, що зветься Христос?” Усі відповіли: “Нехай буде розіп'ятий!”

²³ Спитав він: “Що злого вчинив він?” Вони ж ще більше заходилися кричати: “Нехай буде розіп'ятий!”

²⁴ Пилат, бачивши, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, взяв води й умив перед народом руки та й каже: “Я невинний крові праведника цього; ви побачите.”

²⁵ Увесь же народ відповів, кажучи: “Кров його на нас і на наших дітях!”

²⁶ Тоді він відпустив їм Варавву, а Ісуса, бичувавши, видав на розп'яття.

²⁷ Тоді вояки правителя, взявши Ісуса у Преторію, зібрали на нього всю чоту

²⁸ і, роздягнувши його, накинули на нього червоний плащ

²⁹ і, сплівши вінець з тернини, поклали йому на голову, а тростину дали в праву руку. Потім, припавши перед ним на коліна, глузували з нього, кажучи: “Радуйся, царю юдейський!”

³⁰ І плювали на нього, брали тростину й били його по голові.

³¹ А коли насміялися з нього, скинули з нього плащ, надягнули на нього його одіж і повели на розп'яття.

³² Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Киринеї, на ім'я Симон, і примусили його нести хрест його.

³³ Прибувши на місце, що зветься Голгота, тобто сказати “Череп-місце”,

³⁴ дали йому випити вина, змішаного з жовчю, але він, покуштувавши, не хотів пити.

³⁵ Ті ж, що розп'яли його, поділили його одіж, кинувши жереб.

³⁶ А потім сіли, щоб його стерегти там.

³⁷ Над головою в нього прибито напис за що його засуджено: “Це Ісус – Цар Юдейський.”

³⁸ Тоді розп'яли з ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч.

³⁹ Ті ж, що проходили повз нього, лихословили його й похитували своїми головами,

⁴⁰ кажучи: “Ти, що руйнуєш храм і за три дні відбудовуєш знову, спаси себе самого; якщо ти Син Божий, зійди но з хреста!”

⁴¹ Так само й первосвященики насміхалися з книжниками та старшими, говоривши:

⁴² “Інших спасав, – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього.

⁴³ Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його нині, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий.”

⁴⁴ Так теж і розбійники, що були з ним розп'яті, ображали його.

⁴⁵ Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години.

⁴⁶ А близько дев'ятої години Ісус скрикнув міцним голосом, вимовляючи: “Елі Елі, лема савах-тані”, – тобто: “Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?”

⁴⁷ Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали: “Він Іллю кличе”.

⁴⁸ І негайно один із них підбіг, узяв губку й, намочивши її оцтом, настромив на тростину й дав йому пити.

⁴⁹ Інші ж казали: “Лиши, побачимо, чи прийде Ілля його рятувати.”

⁵⁰ А Ісус, скрикнувши сильним голосом, віддав духа.

⁵¹ І роздерлася завіса храму надвоє, відверху аж до низу, і земля затряслася, скелі порозпадались;

⁵² гроби відкрилися, багато тіл святих померлих устали,

⁵³ і вийшовши з гробів по його воскресінні, ввійшли у святе місто й багатьом з'явилися.

⁵⁴ А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякалися і мовили: “Це справді був Син Божий!”

- ⁵⁵ Було ж там багато жінок, які дивилися здалека; вони слідом ішли за Ісусом з Галилеї, і йому прислуговували:
- ⁵⁶ між ними Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Йосифа, і мати синів Заведєя.
- ⁵⁷ Якже настав вечір, прийшов заможний чоловік з Ариматеї, на ім'я Йосиф, що й сам став учнем Ісуса;
- ⁵⁸ Він прийшов до Пилата і просив тіла Ісуса. Тоді Пилат звелів видати тіло.
- ⁵⁹ Йосиф узяв тіло, загорнув його в чисте полотно й
- ⁶⁰ поклав у своїй новій гробниці, що її висік у скелі. І, прикотивши до входу гробниці великий камінь, відійшов.
- ⁶¹ А була там Марія Магдалина й інша Марія, що сиділи проти гробниці.
- ⁶² На другий день, що після п'ятниці, зібралися первосвященики й фарисеї до Пилата й кажуть:
- ⁶³ “Ми пригадали собі, пане, що той обманник ще за життя був сказав: Я по трьох днях воскресну.
- ⁶⁴ Звели, отже, щоб гробниця була добре забезпечена аж по третій день, щоб часом не прийшли його учні та не вкрали його й не сказали людям: Він воскрес із мертвих! І буде ця остання омана гірша за першу.”
- ⁶⁵ Пилат каже до них: “Маєте сторожу, ідіть і забезпечте, як знаєте.”
- ⁶⁶ Вони пішли й забезпечили гробницю, запечатавши камінь, і поставили сторожу.

РОЗДІЛ: 28

Після ж вечора суботи, як зайнялося на світання першого дня тижня, прийшла Марія Магдалина та інша Марія навідатися до гробу.

- ² І ось великий зчинився землетрус, – ангел бо Господній зійшов із неба, приступив, відкотив камінь і сів на ньому.
- ³ Вигляд його був, неначе блискавиця, а одежа, як сніг, біла.
- ⁴ Зо страху перед ним сторожа затремтіла й стала, наче змертвіла.
- ⁵ Тоді ангел заговорив до жінок, кажучи: “Не бійтесь: знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого.
- ⁶ Нема його тут, бо він воскрес, як ото сам прорік. Ходіть, гляньте на місце, де він лежав.
- ⁷ Та біжіть притьмом, скажіть його учням, що він воскрес із мертвих. Он він вас випередить у Галилеї, – там ви його побачите. Я вам сказав.”
- ⁸ І вони в поспіху полишили гробницю зо страхом і великою радістю та й побігли сповістити його учнів.
- ⁹ Аж: ось Ісус зустрів їх і каже: “Радуйтеся!” Ті підійшли й кинулися йому в ноги і вклонилися.
- ¹⁰ Тоді Ісус сказав їм: “Не бійтесь! Ідіть і сповістіть моїх братів, щоб ішли назад у Галилею: там мене побачать.”
- ¹¹ Коли ті йшли, деякі з сторожі прийшли до міста й оповіли первосвященикам про все, що сталося.
- ¹² Вони, зібравшись із старшими та скликавши раду, дали воякам досить грошей
- ¹³ і звеліли: “Скажіть, що його учні прийшли вночі й викрали його, коли ми спали.
- ¹⁴ А як почує це правитель, ми умовимо його й він не буде вас турбувати.”

- ¹⁵ Вони ж, узявши гроші, зробили так, як їх навчили. І рознеслася про це чутка поміж юдеями – аж по цей день.
- ¹⁶ А одинадцять учнів пішли в Галилею на гору, куди їм Ісус призначив.
- ¹⁷ Побачивши його, вони вклонилися йому; а деякі сумнівалися.
- ¹⁸ Ісус же приступив і промовив до них: “Дана мені всяка влада на небі й на землі.
- ¹⁹ Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа;
- ²⁰ навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав. Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку.”

For other languages please go to **www.wordproject.org**